

LETO XI

Številka 5

Jesenice, 7. februarja 1969

ZELEZAR — GLASILO DELOVNEGA
KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE

— Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik: Oza Varl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo "Zelezarja", Železarna Jesenice. Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk: CP "Gorenjski tisk"

ŽELEZAR

„Ran mojih bo spomin in tvoje hvale“

2.

Ran mojih bo, spomin in tvoje hvale
Glasil Sloveniam se prihodnje čase,
Ko mi na zgledni grobi mah poraso,
V njih bodo zdajne bolečine spale.
Preostane kakor ti dekleta xalo,
Ko bodo slisale tih pesem glase,
Srca željno djele prič opase,
Zvesto ljubica bodo bolj spoštvala,
Vremena bodo krivjancem se zjasnile.
Tim milici zvešdeli kakor kdaj sijale,
Tim pesmi bolj slovice se glasile.
Vendar ti bodo morebiti ožale,
Med njimi, ka njih poezije mile.
Iz srca svoje so hali pognale!

Nova valjarna žice, uspešno prestala prevzemno testiranje

Dne 16. 1. 1969 smo po dolgem pričakovanju prevzeli progo valjarne žice na Beli. Kakor je znano, je progo postavila italijanska firma Danieli iz Udina.

V sestavku ne bi navajal zgodovine, oziroma kronološkega poteka gradnje proge, temveč bi se rad zadržal le na zaključnih delih, ki so nas pripeljali do prevzema proge.

Progo samo bi morala železarna Jesenice prevzeti že meseca oktobra, vendar do prevzema ni prišlo zaradi številnih težav, ki so se pojavljale pri preizkusnem obratovanju. Proizvodnja je bila izredno nizka, saj nam ni uspelo doseči na dnino niti 50 ton žice, namesto po pogodbi predvidenih 111,2 t/8 ur in to kljub temu, da smo poleg italijanskih monterjev imeli delovna mesta na progi zasedena z našimi najboljšimi močmi. Resnici na ljubo pa moramo povedati, da so k tem zastojem oziroma nizki proizvodnji delno pripomogle tudi objektivne težave, za kar ne moremo kriviti niti firme Danieli niti naših vzdrževalcev oziroma valjavcev. Izvor teh zastojev je bil v izredno pogostih okvarah ogrevalnih peči, elektro in mehanskih naprav itd.

Ce se zadržimo pri težavah, ki so nastale zaradi naprav, ki jih je postavila firma Danieli, potem moramo v prvi vrsti omeniti ogrodja 250 Ø, vlečne aparate ter navijalce.

Najpogostejše zastoj na teh aparatih smo imeli pri žici Ø 5,5 mm, ki je bila tudi s pogodbo določena za testiranje.

Po številnih korekturah so bile težave na navijalcih, vlečnih aparatih in ogradjah proge 250 Ø odstranjene. Postopoma smo odstranili tudi druge težave tako, da smo dne 13. 12. 1969 le začeli s testiranjem proge. To testiranje naj bi trajalo šest dni in sicer do 18. 12. 1968. Valjali smo le na eni dnini, kakor je bilo predvideno po pogodbi. Celotno valjanje so prevzeli in vodili delavci firme Danieli, skupaj z valjalci valjarne žice na Beli. Predhodno smo razporedili delo tako, da smo določili za testiranje popoldansko dnino, dopoldanska je služila le za urejevanje proge.

Skupno smo izdelali tudi ves ostali program dela. Ojačali smo vzdrževalno službo.

Za testiranje smo izbrali kvaliteto C 0147 v dimenziji Ø 5,5 mm.

Zastopniki firme Danieli so s svoje strani predhodno skrbno analizirali vsa delovna mesta ter druge faktorje, ki vplivajo na nemoteno ob-

ratovanje. Postavili so delavce na vsa tista mesta, kjer je bilo možno, da bi nastali zastoji. Obratovanje je pokazalo pravilnost njihovega dela in analize oziroma študije razporeditve delovnih mest. Zastoj, ki naj bi na-

stali zaradi naprav, ki jih je postavila firma Danieli, so skrcili na minimum.

V času testiranja je bila dosežena in presežena po pogodbi predpisana proizvodnost. V tem času smo jemali tudi poskusne vzorce za kvaliteto testiranje, ki pa je dalo negativne rezultate, posebno glede zavaljanosti materiala.

Za prevzem proge bi morali biti rezultati v pogledu kvalitete (nadaljevanje na 5. str.)

Bodoči razvoj Železarne na debatnih večerih DIT

V torek zvečer je bil že drugi debatni večer, ki jih organizira Društvo inženirjev in tehnikov naše Železarne za svoje člane po vprašanju nadaljnega razvoja podjetja. Udeležilo se ga je čez 40 članov. Idejo za debatne večere po tej vsebini so dali sodelavci na raziskovalnem oddelku, ki s konkretnimi vprašanji, ki jih sodelavci oddelka postavljajo o posameznih razvojnih problemih, želijo v debati razčistiti razvojne možnosti in probleme posameznih obratov ali postrojenj.

Inž. Oskar KÜRNER iz raziskovalnega oddelka je ugodoma pojasnil, da pri teh debatnih večerih ne gre za to, da bi drug drugemu oči-

tali napake, ampak da bi na zastavljena vprašanja odgovarjali neposredno prizadej, da se razčistijo nekateri raz-

(nadaljevanje na 4. strani)

Med nami je veliko sodelavcev, ki zaslužijo odlikovanja

Gospodarska zbornica Slovenije je v Vestniku številka 1-2 objavila poziv za predlaganje kandidatov za odlikovanja. Istočasno so prosili za pomoč republiško konferenco SZDL, ki je ta poziv objavila v tedenskem informativnem biltenu.

V pozivu je rečeno, da je praksa v zadnjih letih pokazala, da je med vsakoletnimi odlikovanci v naši republiki malo oseb iz gospodarskih organizacij ali iz vrst neposrednih proizvajalcev. Zato se vodstvo gospodarske zbornice Slovenije šteje dolžno, da opozori gospodarske organizacije na to. Število odlikovanih iz teh vrst je odvisno od števila predlogov. Zato bi bilo primerno prve predloge takoj pripraviti, da bi prvi odlikovanci prejeli odlikovanja že za prvo praznovanje ponovne uvedbe republiškega praznika OF, ali vsaj za praznik dela 1. maj. V pismu pozivajo organe samoupravljanja, naj se v sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami v gospodarskih organizacijah takoj lotijo dela in predlagajo za odlikovanje zaslužne in prizadevne organizatorje dela in neposredne proizvajalce, racionalizatorje in novatorje, zaslužne in delovne člane samoupravnih organov ter vse, ki največ prispevajo k uspešnemu izvajanju gospodarske reforme. Predlogi se dostavljajo komisijam za odlikovanja pri občinskih skupščinah. Le-te imajo tudi potrebne obrazce ter potrebna navodila in pojasnila.

Gospodarska zbornica Slovenije je zaprosila, da bi tudi občinske konference SZDL podprle to akcijo, da bo v bodoče več odlikovancev iz vrst zaslužnih oseb iz gospodarskih organizacij in več neposrednih proizvajalcev, kot jih je bilo doslej.

B.

Kdo zna, noč temno razjasnit...

Te dni mineva že sto dvajset let, odkar je v skromni kranjski sobici umrl veliki genij slovenstva — dr. France Prešeren. Njegova življenska pot je bila tipična pot duhovnega velikana, kakršni po neki nedoumni zakonitosti v življenju ne najdejo priznanje, po smrti pa njih cena neprestano raste. Tako je bilo tudi s Prešernom. V svojem času je veljal za neurejenega človeka, ki si je drznil misliti in živeti drugače, kot je predpisovala vrhinja plast tedanje avstrijske družbe. Zgodaj je že spoznal, da »človek toliko velja, kar plača«, da »modrost, pravičnost, učenost« nimajo mesta v sodobni družbi, in dalje, da »ječé pod težkim jarmom sini Slave« in da »le tujcem sreče svit se v Kranji žari«. Njegova misel je bila torej posvečena tisti plasti slovenskega ljudstva, ki ni sprejemala bogataške miselnosti in ki ni segala po visoki poeziji tuje besede, ampak je trpela sama v sebi, se oklepala domačega jezika ter hrepnela po svobodi, po socialni pravičnosti in ljubezni.

Težko bi bilo trditi, da je bil Prešeren revolucionar kakršne koli vrste. Revolucionarji se zavestno borijo proti obstoječim razmeram, organizirajo, grabijo za orožje in v tem boju padajo in zmagujejo. Prešeren pa je bil vase zaprta natura, toda v tej njegovi zaprti notranjosti so se porajale najplemenitejše težnje po tem, da bi bilo človeško življenje čimbolj človeško, da bi si narodi ne bili sovražniki, ampak sosede. Ali ni bil po teh svojih težnjah navsezadnje vendarle tudi revolucionar, ki mu je misel segala daleč v prihodnost, tako daleč, da se nam danes, po sto dvajsetih letih pesnikovih smrti, še vedno zdi kot skoraj neuresničljiva vizija?

Ko govorimo in razmišljamo o Prešernu, pa seveda ne smemo pozabiti na tisto njegovo sposobnost, ki mu je omogočala vsa spoznanja, vse dvome in muke prelivati v dovršeno pesniško izrazje. Gotovo ne bi bilo pesnika Prešerna, ko se ne bi pri njem ravno ta dva elementa, namreč prvinska dovetnost za trpljenje in krivičnost tega sveta ter smisel za izražanje, združevala v najvišji meri. Iz te simbioze so zrasle stvaritve, h katerim se po sto dvajsetih letih še vedno vračamo, ki nam navzlic današnji razviti civilizaciji in kulturi še vedno pomenijo dragoceno pribežališče, še več: ki nam v današnjih političnih in kulturnih zmedah dostikrat še kažejo pot in nam nazorno pripovedujejo, kje je prava, pristna lepota in kje nepotvorbno čustvo in plemenita misel. Prešeren je danes še prav tako svež, kot je bil svež v prejšnjem stoletju. Naj bo naše življenje še tako bogato in še tako natrpano z doživetji in vtisi, še vedno nas na vso moč prevzemajo njegove trpke izpovedi iz Sonetov nesreče, iz Sonetnega venca, iz Krsta pri Savici ter iz vseh drugih pesnitev, ki so poglajale kralj iz njegovega srca. Prešernov genij nam je dal tisto, kar je v življenju vsakega naroda neponovljivo: to je nacionalno čustvo, iz katerega ljudstvo raste in v katerega se vedno znova vrača.

Danes, po sto dvajsetih letih, se nam ob pesnikovih proslavah včasih že zazdi, da je bilo njegovo ustvarjanje skoraj samo po sebi razumljivo, da je bila njegova verzifikacija sicer umetelno, toda dokaj vsakdanje delo. A če pomislimo na dejstvo, da je Prešeren ustvarjal brez pravih predhodnikov, da je svoje razsvetljenke ideje razglašal v času, ko sta bili duhovna plitkost in moralna ozkosrčnost nespremenljivi zakon, ko je bila težnja po osebnosti in nacionalni svobodi že zločin, potem bomo lažje dojeli njegov človeški genij. Potem bomo tudi lažje spoznali in razumeli tisto njegovo osebnost, ki je za ceno lastnega miru jasnila noč in nam naznanjala nove, bolj človeške perspektive.

Jože Šifrer

OBVESTILO ČLANOM DRUŠTVA IZUMITELJEV

Do sedaj so člani društva izumiteljev in avtorjev tehniških izboljšav plačevali simbolično članarino 0,5 dinarjev mesečno. Oddelek za obračun osebnih dohodkov železarne Jesenice je redno mesečno obračunal članarino in jo vnašal v izplačilne liste.

Ta način obračunavanja članarine zahteva precejšnje dodatno delo oddelka za obračun OD in oddelka IBM. Zaradi tega smo se sporazumeli, da bo oddelek za obračun OD obračunal članarino samo enkrat v letu v skupnem znesku 6 din.

N. Bernard

Ing. Matevž Hafner odhaja z Jesenic

Naš dolgoletni direktor inž. Matevž Hafner se je v minulih dneh poslovil in odšel na novo službeno mesto v Ljubljano. Naše podjetje je inž. Matevž Hafner vodil prav v času, ko so nastajale in so še v našem gospodarstvu precejšnje težave in smo jih prav po njegovi zaslugi v veliki meri tudi uspešno premostili. Zato ne bo odveč, da o njegovi osebnosti in pa o njegovem delu ob odhodu iz Železarne zapišemo nekaj besed.

Rojen je bil 20. septembra 1909 v Škofji Loki, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo. Pozneje je študiral na realki v Ljubljani, kjer je tudi maturiral, leta 1933 pa je diplomiral za strojnega inženirja na visoki tehnični šoli na Dunaju. Njegova prva zaposlitev je bila v Splitu, nato pa v Ljubljani v Strojni tovarni in livarni, kjer je delal do ukinitve tovarne. Leta 1939 je prvič prišel kot strokovnjak v našo Železarno. Zaposlen je bil na različnih delovnih mestih vse do leta 1948, ko je bil premeščen na generalno direkcijo črne metalurgije v Beograd. Kmalu za tem je bil imenovan za direktorja kapitalne izgradnje v Železarni Zenica. Tudi železarji v Zenici so inž. Hafnerja visoko cenili, za svoje uspešno delo pri izgradnji naše največje železarne pa je ob odhodu na Jesenice leta 1958 pri tamkajšnjih železarjih dobil lepo oceno, objavljeno v časopisu Metalurg, ki ga izdaja kolektiv železarne Zenica.

V marcu 1958 je delavski svet naše Železarne imenoval inž. Hafnerja za novega direktorja. V desetletnem vodenju naše tovarne je inž. Matevž Hafner posvetil vso pozornost naslednjim zelo važnim problemom: rekonstrukcija zastarelih obratov, izgradnja novih valjarn in drugih naprav za potrebe jeklarne in Železarne sploh, samoupravljanje, odnosi z občino, ki so se po njegovi zaslugi tudi bistveno izboljšali in v zadnjem času integraciji vseh slovenskih železarn. Seveda so še druga vprašanja, ki jih je z veliko voljo reševal, kot so gospodarjenje ter problematika celotne črne metalurgije v Jugoslaviji. Prav zato je bil in je še vedno dober poznavalec problematike črne metalurgije pri nas ter na tem področju poznan kot strokovnjak in svetovalec. Čeprav je imel inž. Hafner pri vodenju naše tovarne veliko odgovornega dela, je stalno skrbel za strokovno izpopolnjevanje, ker je vedno hotel biti seznanjen z najnovejšimi dogodki ter razvojem v metalurgiji pri nas in v svetu. Vseh deset let je bil izredno prizadeven, kljub boleznim, tako da je delo v Železarni pod njegovim vodstvom teklo naprej tudi takrat, ko dostikrat nismo vedeli, kako bi premostili težave, ki so nastale pri izvajanju gospodarske reforme, zlasti še v zadnjem času, ko so problemi pereči morda bolj kot kdajkoli prej.

Poslovnega večera ob njegovem odhodu iz železarne Jesenice, ki je bil v zgornjih prostorih Kazine, so se udeležili njegovi številni ožji sodelavci ter mu zaželeli uspešno delo na novem delovnem mestu. Ob tej priložnosti smo prisotni izrazili hvalnost za opravljeno delo pri desetletnem vodenju Železarne. Inž. Matevž Hafnerju pa je hvalno tudi naše uredništvo, saj je kljub napornemu delu našel razumevanje in nam posredoval številne prispevke, ki smo jih objavili v uvodnih člankih in ob drugih prilikah.

31. seja upravnega odbora Strogo izpolnjevanje varnostnih ukrepov

V sredo 5.2. je bila 31. seja upravnega odbora, na kateri so obravnavali uspehe proizvodnje v januarju, poročilo o nezgodah in bolezenski odsotnosti, analizirali so rentabilnost proizvodnje plavža in ob koncu reševali še nekaj tekočih vprašanj.

Pri obravnavi uspehov proizvodnje v januarju so ugotovili, spričo 96,6% izvršene skupnega programa in 100 odstotni izvršitvi blagovne proizvodnje in spričo realizacije čez 6 milijard S dinarjev, da se uspehi že kažejo v prvem mesecu, oziroma na samem startu, ter da so sprejeti ukrepi ob koncu preteklega leta pravilni in predvidevanja realna. Spodbudni so rezultati predelovalnih obratov in jeklovleka. Sklenili so, da je v naslednjih mesecih treba ob poro-

čilu uspehov za prvo dekada, podati še poročila o eventuelnih zaostankih in o tem, kako je program izvršen po asortimentu.

Na podlagi poročila o nezgodah so sklenili, da je potrebno neizvrševanja varnostnih predpisov sankcionirati, da je stanje varnosti v Železarni nevzdržno in so naročili službi, da se mora bolj aktivno vključiti v operativno reševanje problemov varnosti pri delu ter predlagati konkretne ukrepe in predloge sankcij. Poročilo o

bolezenski odsotnosti ni bilo popolno in ga zato upravni odbor ni obravnaval, naročili pa so odgovornim, da je to poročilo potrebno ponovno pripraviti.

Ko so analizirali rentabilnost proizvodnje plavža so ugotovili, da zaradi investicije v aglomeracijo pričakujemo v prihodnjem letu, ko bo aglomeracija zgrajena, bistveno znižanje cene groblja in zato ustavitev plavža ne pride v poštev. V prehodnem obdobju letošnjega leta pa je treba maksimalno izkoristiti rekonstrukcijo kauerperjev in obdržati specifično porabo koksna na sedanem nivoju, tudi na račun manjše proizvodnje. Analizo v tej smeri je treba še pripraviti. Prav tako je treba nadaljevati z analizo, če se v prehodnem obdobju ne bi izplačalo ustavititi proizvodnje enega plavža. Podrobnosti o tem boste brali v posebnem članku v prihodnji številki.

Miloš Magolič

Od prazgodovinskega Ajdovskega gradca do moderne železarne

1. nadaljevanje

Zadnjič smo spoznali razširjenost rudarstva in železarstva na Gorenjskem v prazgodovinski dobi do propada rimskega imperija. Iz tega obdobja si oglejmo na dveh slikah še železarski obrat, kakršnega so poznali nekako ob prelomu našega tisočletja. S sliko 1 želimo shematsko prikazati vetrno peč. Prvotno so topili železovo rudo, imenovano bobovec, v odprtih topilnih jamah, s pomočjo oglja in mehov na ročni pogon. Kmalu pa so pričeli topiti tudi druge železove rude. Te rude so se na dostopnejših krajih nahajale tudi v večjih količinah,

no 12 ur. Poleg velike količine žlindre je bil produkt tega procesa železna gmota v veličini hleba kruha, imenovan »massa ferri« ali po naše volk. Na sliki 2 pa je shematsko prikazano antično pretopilno ognjišče. Volk, ki so ga pridobil v vetrni peč, je bil po svoji kemični sestavi neenak in je vseboval poleg žlindre tudi druge nečistoče. Zato so ga v nizkih pretopilnih ognjiščih izžarili in prekovali.

Toliko o prazgodovini železarstva pri nas. Na kratko si oglejmo še položaj v naslednji dobi, v fevdalizmu.

Iz razdobja preseljevanja narodov je rešenih le malo zgodovinskih spomenikov,

Gorenjskem pod oblast Frankov in večji del Gorenjske je postal po bitki na Leškem polju cesarska komorna posest. S tem je bila odprta pot nemški kolonizaciji naših krajev.

Kolonizacijsko delo je bilo na Gorenjskem poverjeno dvema svetnima in dvema cerkvenima fevdalnima gospodoma. Skofjeloska zemljiška gospodstva brzijskih škofov je obsegala Poljansko in Selsko dolino s sedežem v Skofji Loki. Briksenška zemljiška gospodstva je zajela blejsko in bohinjsko področje s sedežem na Bledu. Radovljiska zemljiška gospodstva pa področje Kroke, Kamne gorice in Kolnice s sedežem v Radovljici. Gornjesavska dolina je pripadala belopeški zemljiški gosposki. Izvzeta je bila le vas Dovje, ki je bila last brižinskih škofov. Ze v 12. stoletju je radovljiska zemljiška posest pripadala Ortenburžanom in je kakor tudi belopeška posest prišla po izumrtju celjskih grofov pod oblast Habsburžanov. Po teh podatkih so vsa rudišča v Karavankah in fužine, ki so se kasneje razvile na Planini pod Golico,

da so sicer v njih podrobno naštetih vsi pomembnejši objekti in kulture. Iz tega zanesljivo sklepamo, da v času podeljevanja fevdnih posesti obrtnega rudarstva in železarstva pri nas ni bilo.

Fevdna gospodstva je imela interes, da nastani na svojem področju čim večje število podložnikov, poljedelcev, živinorejcev in obrtnikov, da bi ti razširili površino obdelovalne zemlje, ustanavljali nova naselja in od njihovega dela in proizvodnje imeli čim več koristi v obliki urbarskih dohodkov. V tem času se priselijo v naše kraje nemški podložniki predvsem iz Bavarske, Tirolske in Koroške, Furlani in Italijani. Med kasnejšimi doseljenci srečujemo nemške, furlanske in laške rudarje in kovače in po njih so dobili imena tudi najstarejši rudokopi na Jelovici.

Kmečki podložniki so morali od svojih pridelkov oddajati zemljiški gosposki urbarske dajatve v naravi. Isto je veljalo tudi za kmete, ki so doma pridobivali železo.

1381 tuzinarjem na rimani pismo o svoboščinah, ki predstavlja kot prva kodifikacija rudarskega prava na slovenskih tleh važen zgodovinski dokument. Rudarski politiki je dal širokogrudno osnovo po demokratičnih načelih s samoupravnim sodstvom.

Naj povzamemo iz obsežne vsebine tega Rudarskega reda nekaj najvažnejših določil. Grofje Ortenburški, ki svobodno razpolagajo z rudokopi, rudami in gozdovi, oddajajo rudokope gozdno posest in zemljiška rudarskim podjetnikom proti letni davščini v višini deset funtov pernarjev za izkoriščanje rudišč in gozdov in prav toliko za vsak plavž. Zato so bili prosti vseh drugih dajatev, davščin in tlake. Določal je tudi, da kdor rudo tali in pridobiva železo, ga tudi lahko kuje. Ustanavljanje in nakup talilnih peči in fužin sta bila svobodna in je lastnik užival pravico rudarskega mojstra. Pri tem omenja cele, polovične, tretjinske in četrtinske deleže na plavžih s katerimi lastniki svobodno razpolagajo, torej

Slika 2

na Plavžu, Savi, Javorniku in v Mostah, spadala pod belopeško gosposko.

Prva darovnica je že iz leta 973, ko je nemški kralj Oto II. del kraljevske posesti na Gorenjskem podaril brižinskemu škofu. Leta 1004 je dobil briksenški škof blejsko

Na podlagi darovnic je imela fevdna gospodstva neomejeno lastninsko pravico nad vsem, kar je bilo na njihovem področju. Do konca srednjega veka je to veljalo tudi za rudišča in gozdove.

Na temelju te moči je gosposka podeljevala domačinom in tujim priseljencem svoboščine s pravico kopanja rud in pridobivanja železa. Najstarejša takšna listina je z dne 9. junija 1348. Z njo je brižinski škof Albreht, loški gospod, dovolil petim furlanskim kovačem pridobivati železovo rudo. Znana nam je tudi listina o podobni podelitvi z dne 13. maja 1403. V njej priznava Herman von Esel, da mu je briksenški škof Ulrik podelil rudokope nad Koroško Belo v last s pravico izkoriščanja in dedovanja. Najobsežnejše pa so bile svoboščine, ki jih je podelil ortenburški grof naselju rudarjev in fužinarjev na Planini pod Golico. Tu se je že zgodaj razvilo pravo trajno rudarjenje z jaški in rovi ter z vsemi za taljenje rud potrebnimi napravami.

Grof Friderik Ortenburški, radovljiski in belopeški gošpod, je podelil 24. avgusta

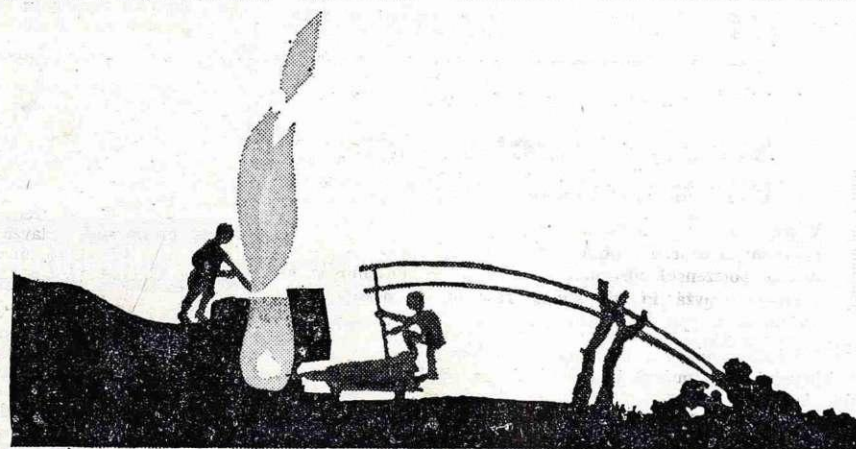
svobodno posedujejo in uživajo, prodajo in podédujejo.

Rudarski podjetniki, ki imajo plavže in kovačije, izvolijo vsako leto svojega sodnika, ki ga zemljiški gošpod potrdi. Pod njegovo vodstvo spadajo fužinarji, rudarji in ogljarji ter delavci na fužinah, katerim naj bi on v rudarskih zadevah svetoval in pomagal. Ostali podložniki ne spadajo pod njegovo sodstvo.

Listina je odredila postopek pri rudarskem sodstvu in kazni, ki jih lahko izreka rudarski sodnik. Točno pa tudi odreja način manipulacije s surovim in kovanim železom ob priliki prodaje. Blago je moralo biti stehtano na davčni tehtnici na Jesenicah in zanj je morala biti plačana določena davščina.

Sodno območje je obsegalo področje od Planine pod Golico jeseniško dolino do izliva Ukove v Savo.

Veljavnost ortenburškega Rudarskega reda je po smrti grofa Friderika, dne 9. januarja 1452 potrdil njegov naslednik, grof Ulrik III. celjski. Veljal je do Maksimilijana novega splošnega rudarskega reda iz leta 1517.

Slika 1

vendar so bile slabše kvalitete oziroma manj bogate. Običajno so v neposredni bližini rudišč postavljali jaškaste peči in jih opremili z mehovi na nožni pogon. Topilni proces je trajal približno

Nesporno pa je ugotovljeno, da so Slovenci ob doselitvi v novo domovino že znali pridobivati in predelovati železo.

V drugi polovici 8. stoletja so prišli naši predniki na

posest. Te darovnice, kakor tudi starejši urbarski izvečki, so kot najstarejši pisani dokumenti za nas zanimivi predvsem zato, ker v njih niso nikjer omenjeni rudniki niti fužine, kljub temu,

Mladi o sebi, svojih problemih, nalogah in perspektivah

Okvirni program dela kadrovske komisije pri konferenci ZMS Železarne

Kadrovska vprašanja so nedvomno zelo pomembna pri nadaljnjem razvoju mladinske organizacije, oziroma pri uspešnejšem izvrševanju svoje vloge v družbenem življenju in realizaciji sprejetih nalog. Kadrovska komisija pri TK ZMS Železarne je v svoj okvirni program dela vključila tri bistvena vprašanja oziroma naloge:

• skrb za sposobne vodstvene kadre v mladinski organizaciji (od aktivov do predsedstva in konference ZMS 2J),

• skrb za vključevanje mladih proizvajalcev v samoupravne organe Železarne.

• skrb za pripravljanje mladih za sprejem v ZKS. Ker je celotna orientacija dela mladinskega vodstva Železarne za pozitivitev in razširitev dela v mladinskih aktivih, kar pa je seveda odvisno od dobre kadrovske zasedbe vodstev aktivov, komisija meni, da je to ena izredno važnih njenih nalog.

Zelo odgovorno delo čaka komisijo tudi na področju vključevanja mladih v samoupravne organe Železarne. Pri tem vprašanju ne gre samo za formalno število vključenih, temveč predvsem za večjo afirmacijo mladih v samoupravnih organih. Uspešno reševanje te naloge pa je pogojeno tudi s celotno angažiranostjo organizacije po tem vprašanju, od aktivov do tovarniškega vodstva ZMS, kakor tudi ostalih subjektivnih dejavnikov.

Vedno bolj aktualno postaja tudi vprašanje sistematičnega sprejemanja mladih v ZKS. Sedanje stanje mladih v ZK ni odraz resničnega razpoloženja in odnosa mladih do nadaljnjega družbenega življenja in razvoja. Komisija se bo skupaj z mladinskim vodstvom 2J in konferenco ZKS Železarne prizadevala, da se temu vprašanju v bodoče posveti večja pozornost.

Na osnovi tega okvirnega, orientacijskega programa, bo komisija izdelala konkretne akcijske programe za krajša in daljša obdobja. Pri svojem delu pa komisija pričakuje izdatno pomoč od predsedstva in konference ZMS Železarne, kakor tudi od celotne organizacije v Železarni.

Razgovor z mladimi

Pred dnevi mi je pri kosilu prisedel fant mirne zunanjosti in kot jaz pričel s tekom pospravljati abonentsko kosilo. Beseda je dala besedo in predstavil se mi je kot Mirko Zavolovšek. Ko mi je povedal, da dela na Javorniku II pri odpravi, sem ga za našo rubriko zaprosil za kratek razgovor.

Od kje si doma, Mirko? Mislim, da te lahko tikam?

»Seveda, saj sva vendar oba mlada in približno istih let. Doma sem iz Bočne pri Mozirju na Dolenjskem.«

Kako to, da si prišel na Gorenjsko?

»Po odsluženju vojaškega roka sem delal v več krajih. Toda povsod je bila slaba plača. Sem pa sem prišel po nesreči, ki sem jo doživel v rudniku kaolina Črna pri Kamniku. Tam bi bil ob nogo, če ne bi odločno zavrnil predloga, da naj si jo dam odrezati, ker je bila zasuta in stisnjena ter jo, kot so domnevali, ni bilo mogoče rešiti. Vendar so mi jo potem le rešili in tako imam še obe nogi, le koleno imam poškodovano.«

Kako pa je prišlo do nesreče in kdo je bil krivec?

»Narava. Voda je spodjedla sloje in rov se je sesul.«

Mirko, kako pa se potem sedaj počutiš v novem okolju?

»Zelo mi je všeč in zelo dobro sem se prilagodil, tako da sem se odločil, da se tukaj ustalim, kajti doma v Bočni nimam prihodnosti.«

Si z organizacijo dela in zaščito delavca v Železarni zadovoljen?

»Moram priznati, da je Železarna najboljša podjetje od vseh v katerih sem do sedaj delal, pa naj ocenjujem po tej ali po oni strani.«

Kje pa stanuješ?

»Pri zasebniku v Zirovnici, kajti samska stanovanja Železarne so pa vseeno predraga.«

Kaj počneš v svojem prostem času?

»Berem, hodim v kino, v gledališče, na ples, rad pa tudi smučam in grem v planine, pomagam pa tudi na kmetiji, kjer stanujem.«

Kaj meniš o mladinski organizaciji?

»Prav dosti o njej sploh ne vem, kajti do sedaj še nisem imel možnosti dobiti stika s predstavniki organizacije. V Bočni pa mladinske organizacije sploh nismo imeli.«

Ali bi delal v mladinski organizaciji?

»Bi, samo ne vem, kako in kje bi začel, ker se v to nič ne spoznam.«

Kaj meniš, Mirko, ali ima mladina res premalo zabave?

»Po moje ne. Saj imamo vsega, le da smo včasih že vsega presiti. Mislim, da je življenje tako razgibano, da si vsak mlad človek, če hoče, lahko najde kanček veselja v kakšnem konjičku, športu ali kjerkoli.«

Mirko, pri delu ti želim mnogo uspeha in tudi v prostem času veliko zabave in razvedrila ter da bi se v življenju v Železarni in občini popolnoma vživel.

Zahvaljujem se ti za razgovor, glede mladinske organizacije pa ti svetujem, da v obratu vprašaš za mladinski aktiv, drugače pa se obrni na PK ZM Železarne Jesenice in v vsem zanimivem delu mladinske organizacije boš prav gotovo našel tudi nekaj zase.

Razgovor vodil in napisal sodelavec

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu

Dežurna služba tehničnega sektorja

od 8. do 15. 2. 1969

SOBOTA, 8. 2., od 20. do 8. ure: inž. LEON MESARIČ, HVŽ. NEDELJA, 9. 2., od 8. do 20. ure: inž. BOŽIDAR BARTELJ, valjarna 2400.

NEDELJA, 9. 2., od 20. do 8. ure: SLAVKO TUMA, elektro vzdrževanje.

PONEDDELJEK, 10. 2., od 20. do 8. ure: inž. MIRAN JENKO, OTK.

TOREK, 11. 2., od 20. do 8. ure: mag. inž. RAJKO KEJŽAR, RO. SREDA, 12. 2., od 20. do 8. ure: PETER SEKLOČA, RTA.

ČETRTEK, 13. 2., od 20. do 8. ure: ANTON KOMLJANC, HOP. PETEK, 14. 2., od 20. do 8. ure: inž. BOGDAN STOCCA, RO.

Dežurni ima sedež v pisarni tajništva tehničnega direktorja, tel. 225 — ob odsotnosti kličite tel. 410.

Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavimo na razglasnih deskah vseh vratarjev.

Tajništvo tehničnega direktorja

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu

Bodoči razvoj...

(nadaljevanje s 1. strani)
vojni problemi in dobijo ustrezne sugestije za naprej. Pri tem je RO še posebej zainteresiran, ker so zadovoljeni in odgovorni za kvalitetni razvoj obstoječih kvalitet jekla, tehnološke postopke izdelave in predelave jekel, deloma tudi za ekonomiko proizvodnje na vseh področjih, kjer naj ima kvaliteta prioriteto, sodelujejo s potrošniki, rešujejo reklamacije itd. Imajo dokaj dober pregled nad problematiko obratov in podjetja ter jih včasih preseneča to, da sodelavcev oddelka ne vključujejo k pomembnim odločitvam, npr. pri nabavi novih agregatov, ali preusmeritvi proizvodnje in podobno. RO ima sicer izdelan svoj program dela, ki je vezan na bodočo usmeritev podjetja, vendar ostane še kljub temu veliko odprtih vprašanj, o katerih naj bi tekla beseda na teh debatnih večerih.

V nadaljevanju je inž. Kürner začel debato z vprašanjem preskrbe z vložkom srednje in lahke proge prek bluminga s predpostavko, da se ukine težka proga in vprašanje preskrbe valjarne tanke pločevine z vložkom iz štetila, prav tako s predpostavko, da se ukine trio ogrojdje za predvaljanje.

V razgovoru je sodelovalo 17 navzočih članov, ki so skušali vsak iz svojega zornega kota odgovoriti na zastavljena vprašanja.

V drugem delu debatnega večera je inž. Razingar, ravno tako sodelavec RO, načel vprašanja, ki se tičejo nadaljnjega razvoja jeklovleka, oziroma njegovega proizvodnega programa glede na proizvodni plan integriranega podjetja, ki predvideva do leta 1972 20.000 ton hladno predelanih palčastih jekel, medtem ko je sedanja proizvodnja 11.000 ton.

Tudi po tem vprašanju je v debati sodelovalo 13 udeležencev, vendar debata po tem vprašanju še ni zaključena in bodo o tem govorili še na prihodnjem debatnem večeru, razen tega pa bo komercialna služba pripravila tudi prikaz naših odnosov, oziroma našega ponašanja nasproti kupcem.

Železarski globus

ZAHOĐNA NEMCIJA — V letu 1967 so proizvedle zahodnonemške železarne 320.000 ton nerjavečega jekla, kar ustreza 5,3 kg na glavo prebivalca. S takšno proizvodnjo tega jekla je Zahodna Nemčija v svetovnem merilu na tretjem mestu, takoj za ZDA in Japonsko. Lepe možnosti za povečanje porabe nerjavečega jekla obstojajo predvsem na področju avtomobilске industrije. V letu 1966 so porabile avtomobilске tovarne v ZDA 8–11 kg nerjavečega jekla na avtomobil, zahodnonemške pa samo 1,2 kg.

Izvršitev programa skupne in blagovne proizvodnje ter odprave — januar 1969

Obrat:	Skupna proizvodnja			Blagovna proizvodnja			Odprava
	Program	Izvršitev	%	Program	Izvršitev	%	
Plavž	12.300	11.949.4	97.1				
Martinarna	30.800	28.584.3	92.8				
Električna peč	11.000	10.007.2	92.3				
Livarne	993	992.7	99.9				
Opekarna	1.780	1.761.8	99.0	280	429.0	153.2	429.0
TOPILNICE:	56.873	53.295.4	93.7	280	429.0	153.2	429.0
Bluming	30.200	29.220.5	96.8	825	949.3	115.1	949.3
Stekel	11.900	9.515.0	80.0				
Linija rez.	8.500	9.182.6	108.0	2.895	1.334.6	46.1	1.581.8
Težka proga	3.900	4.204.8	107.8	245	224.3	91.6	223.5
Lahke proge	3.200	3.738.6	116.8	2.040	1.631.1	80.0	1.640.5
Valjarna 2400	8.200	9.054.5	110.4	7.920	8.749.5	110.4	8.782.9
Valjarna 1300	4.800	5.500.8	114.6	4.730	5.444.9	115.1	5.277.2
Valj. žice — Jes.	3.000	1.877.5	62.6				
Valj. žice — Bela	3.500	3.845.1	109.9	1.485	1.495.6	100.7	1.495.6
Jeklovlek	1.110	1.218.2	109.9	1.105	1.213.9	109.9	1.207.5
H O P	170	128.6	75.6	160	88.8	55.5	106.8
VALJARNE:	78.480	77.486.2	98.7	21.405	21.132.0	98.7	21.265.1
Hladna valjarna	2.500	2.184.1	87.4	2.490	2.172.5	87.2	2.260.9
Žičarna	3.900	3.861.9	99.0	2.695	3.006.3	111.6	3.062.8
Žebljarna	940	1.061.0	112.9	908	1.048.8	115.5	1.180.8
Elektr. — žica	850	842.4	99.1	845	841.2	99.6	864.9
Elektr. — prašek	60	51.0	85.0	60	51.0	85.0	32.5
PREDEL. OBRATI	8.250	8.000.4	97.0	6.998	7.119.8	101.7	7.401.9
ZELEZARNA:	143.603	138.782.0	96.6	28.683	28.680.8	100.0	29.096.0

Blagovne proizvodnje za dom je bilo planirane 290 ton, izvršene pa 386 ton.

Skupno in blagovno proizvodnjo smo še kar uspešno izvršili po skrajno slabem startu v I. dekadi, ko smo skupno realizirali 85 odstot. proizvodnih nalog, pri blagovni pa le 74%, v odnosu na plan. Slabši start smo zaradi diskontinuitete ob novoletnih praznikih celo pričakovali, vendar so k slabim rezultatom prispevali še: okvara Siemens valjnega stroja, stare valjarne žice ter zastoj na težki progi in v tanki pločevini. Stanje se je po drugi dekadi izboljšalo, vendar zamujenega nismo uspeli nadoknaditi tudi do konca meseca.

TOPILNICE:

Plavž je do mesečnega plana zmanjkalo 350 ton, ali slaba enodnevna proizvodnja obeh plavžev. Razglabljanje okoli tega, ali je imela jeklarna za mesec januar previsok plan ali ne, je skoraj odveč; dejstvo je, da smo januarja imeli nižje zaloge kot v istem obdobju lani in da skupna proizvodnja ni sledila splošni smeri naraščanja blagovne proizvodnje. Martinarna je imela poleg tega še 4 dinamno šarže izmeček, 1 dan 4-pečno obratovanje in težave z mazutom, sicer pa 30 izven programskih šarž. Na električni peči smo imeli 1 remont peči več, kot je bil planiran, pa tudi kvalitete nismo dobili zmeraj kot se zahteva, BBC peč dela na osvajanju 5-t in 8-t blokov za potrebe RO-ja in naročil.

VALJARNE:

Bluming je dosegel skupno proizvodnjo, če bi ne imel težav z mazutom in če bi iz jeklarne dobil več jekla. Isto velja za valjarno trakov, ki je po vključitvi tretje talne peči na Beli prevajala vse

hladne bloke za valjarno 1300. Desetdnevni remont valjnega stroja za trakove nafti je narekoval, da smo vso prodajo s štetila ustavili in forsirali vložek za tanko pločevino. Zaradi tega je valjarna debele pločevine prišla na kritično zalogo slabov in je bila prisiljena ustaviti obratovanje potisne peči. Stanje z vložkom se bo popravilo v času remonta valjarne trakov in pri povečani proizvodnji jeklarne. Na lahkih progah je bil še zmeraj v ospredju program valjanja za jeklovlek in ne za prodajo, ker smatramo, da so v tem obratu le šli naprej in da proizvodnje vlečenega, luščenega in brušenega materiala izpod 1200 ton ne bo več. Program se lažje sestavlja s skladišča polproizvodov, kot pa iz vezanega programa predhodnega obrata. V stari valjarni žice smo prišli do takega stanja z delovno silo, da je bilo nujno ustaviti eno izmeno. To je potegnilo za sabo spremembo programa v novi valjarni žice, v kateri nismo predvidevali valjarne dimenzije Ø5,5 mm v prvem kvartalu. Pred popolno zaustavitvijo stare valjarne žice bomo morali zvaljati 10-mesečno zalogo ploščate žice za ŽE-CE Karlovac in v tem obdobju preskusiti valjanje le-te v novi valjarni. Proizvodnja v novi valjarni žice je stekla in je ohrabrujoča. Valjarna tanke pločevine je izpolnila asortiman v vseh grupah, razen pri grupi dinamno pločevine (težave z mazutom v jeklarni in 4 Chg izmeček), v grupi prokron jekel (vložek bi morali dobiti v decembru in ne v januarju, zaradi kasnitve obratovanja BBC peči), ter v

grupi plemenitih jekel. Jeklovlek že nekaj mesecev nima prigovorov zaradi vložka, izmečka pa je še zmeraj preveč (69 ton).

PREDELOVALNI OBRATI:

Zaradi kasnitve TVT iz Češke, hladna valjarna ni mogla izpolniti plana. V zadostni meri smo jo pa lahko oskrbeli edino s dinamno trakovi. Žičarna dela iz meseca v mesec bolje, vendar je do letnega plana 60.000 ton (5.000 t/mesec) še daleč in se s proizvodnjo okrog 4.000 ton mesečno ne moremo zadovoljiti. Res je, da se v II. kvartalu predvideva vključitev novih kapacitet, res pa je tudi, da bo težko nadoknaditi zamujeno. Razveseljivo je tudi, da se trudijo izpolnjevati kvalitetni asortiman v vseh grupah žic. Žebljarna je odpravila več zaradi manjših zalog še iz preteklih mesecev, kot pa je proizvedla. Varnilna žica je prišla v zagato z vložkom konec meseca, vendar upamo, da se bo stanje takoj popravilo, kar je odvisno od spremembe programa v novi valjarni žice.

Uspešnost ali neuspešnost postavljenega programa v februarju bo odvisna od količine surovega jekla, manj pa od valjarn. Težko bomo nadoknadili prodajo s štetila, ker smo bili prisiljeni iti v remont kljub visoki konjunkturi za ta naročila na trgu. To je bil izhod v sili, kajti v nasprotnem primeru bi obstala tanka pločevina, kar pa je še hujše. Realizirana vrednost okrog 6,3 milijarde starih dinarjev pomeni prečeno prodajno ceno okrog 215 starih dinarjev na kg; to pa kaže na to, da smo premalo naredili v grupah visoko legiranih kvalitete. — ec

sodobna obrambna vzgoja • Sodobna obri

Opekline v miru in vojni

(Nadaljevanje)

Opekline je ne samo tem, ampak tudi drugim klicam zelo primerna podlaga za razvoj. Nevarnost poznejše okužbe obstaja vse dotlej, dokler poškodba ne zaraste. Zato pri zdravljenju opeklin na široko uporabljamo antibiotike.

Lokalno zdravljenje izvedejo v bolnišnici obenem oziroma pred splošnim zdravljenjem ali po njem, kar je odvisno od posameznega primera. Lokalno zdravljenje se začne s primarno obdelavo poškodbe. To obdelavo opravljamo podobno kakor pri ostalih poškodbah v operacijski dvorani ob strogi sterilnosti. Sestoji iz vrste postopkov umivanja in čiščenja opečene površine. Po tem postopku je opečena površina prosta kužnih klic in jo je potrebno zavarovati pred novo okužbo. To zagotovimo z enim izmed dveh načinov nadaljnega zdravljenja, in sicer z odprtim ali zaprtim.

Odprto zdravljenje. Po tej metodi pustimo opekline brez obveze, izpostavljeno zraku in svetlobi. V 48 do 72 urah se na poškodovani koži strdi iz koagulirane beljakovine skorja, ki se na površini posuši in ima vlogo biološke obveze, ki preprečuje okužbo in zavaruje globlje sloje. Površinske opekline se po tem postopku hitreje zaraščajo, kakor če jih zdravimo z obvezami in tudi bolniki se bolje počutijo.

Gasilci so pregledali svoje delo

Kot vsako leto so se tudi pretekli teden zbrali člani prostovoljnega industrijskega gasilskega oddela naše Železarne na svoj redni občinski zbor. Na njem so pregledali rezultate svojega dela v preteklem letu in se pogovorili o težavah in uspehih.

Na podlagi podanih poročil je bila glavna ugotovitev ta, da so gasilci v Železarni dosegli lepe uspehe s svojo gasilsko preventivo. Dejansko je bil v preteklem letu samo en požar in to v šamotarni. Vsi ostali požari so bili zatrti v kali, tako da nikjer drugje ni prišlo do večje škode. Tako so v svoji osnovni dejavnosti dosegli spet določen napredek, ki ga iz leta v leto vztrajno skušajo še izboljšati.

Aktivni pa so bili tudi na drugih področjih. Tu gre predvsem za različne tečaje, interveniranje v slučajih elementarnih neizgled in podobno. Povsod so bili zelo prizadevni in tudi uspešni.

Govorili so tudi o svojih težavah, ki se nanašajo pred-

vsem na tehnična sredstva in kadre. Nabava prvih je v sedanjih finančnih težavah Železarne zelo oteževalna, oziroma skoraj nemogoča. Pri kadrih pa imajo težave s pomladitvijo svojih vrst, saj je priliv mlajših članov premajhen. Na tem področju bo najbrž treba poskusiti z drugačnimi prijemi, da bodo mladino bolj zainteresirali za aktivno delo v gasilstvu.

Na tem zboru je odred dobil za svoje poštovno delo tudi odlikovanje Gasilsko plamenico. Istočasno je bil za svoje desetletno delovanje v gasilskih vrstah odlikovan Filip Rihtaršič, dr. Milan Čeh in Gregor Novak pa sta dobila spominska priznanja, prvi za desetletno predsedovanje upravnemu odboru, drugi pa za dvajsetletno opravljanje funkcije poveljnika.

Ob koncu so izvolili nov upravni odbor, kateremu še enajsto leto ponovno predseduje dr. Milan Čeh.

Nova valjarna žice na Beli in testiranje...

(nadalj. s 1. str.)

litete in kvantitete zadovoljivi. Ker ocena kvalitete ni zadovoljila, smo testiranje proge ponovili dne 10. in 11. 1. 1969 in to na popoldanski dnini. Prvi dan smo valjali mehko kvaliteto C 1102, drugi dan pa trši, zahtevnejši kvaliteti C 1632 in C 1732, in to obakrat v dimenzijo Ø 6 mm.

Za to novo testiranje smo ponovno skupno s predstavniki firme Danieli organizirali delo za časa testiranja, predvsem pa kontrolo kvalitete žice. Zico smo pregledali kvaliteto iz vseh aspektov. Vzorce smo jemali na začetku, na koncu in v sredini kolobarjev.

Valjanje na obeh dveh dneh je potekalo normalno. Dosežena je bila predpisana

urna kapaciteta proge, kakor tudi kvaliteta žice. Glede kvalitete žice moram poudariti, da smo v obeh dneh testiranja dosegli zelo dobre rezultate bodisi v dimenzijem, kakor tudi v kvalitetenem pogledu (brez zavaljanosti, zagabanosti itd.).

Na podlagi doseženih rezultatov smo prevzeli progo valjarne žice na Beli. V teh dneh testiranja je bilo dokazano, da je proga sposobna valjati kvaliteto ob doseganju ustrezne kvantitete.

Naši sodelavci v valjarni žice imajo s tem vse pogoje, da s svojim delom opravičijo zaupano jim nalogo ter doprinejo k boljši bodočnosti in ugledu naše Železarne v državi in v svetu.

dipl. inž. Bogdan Stocca

Spomini iz NOB

Jože Vidic

(nadaljevanje in konec)

Kdo je bil OČKA?

Ne sprašuj kurirje koliko je ura

Januarja 1945. leta je na pot po terenskih organizacijah odšel znani partizanski funkcionar Očka. Nemci so zvedeli za njegovo potovanje po kurirskih stezah. Od Bohinja prek Pokljuke do Karavank ga je spremljalo deset borcev Jeseniško-bohinjskega odreda. Nekje v bližini Dovjega je eden izmed spremstva pobežnil in se prijavil gestapu na Jesenicah. Od njega so Nemci zvedeli, da bo Očka šel po kurirski poti po pobočju Karavank. Zato so sklenili, da ga morajo na tej poti dobiti živega ali mrtvega. Na različnih krajih so postavljali zasede.

Tudi partizani so imeli dobre obveščevalce.

Nemci so predvidevali, da bo Očka določenega dne nekje na kurirski poti nad Javorniški rovti pa so zato v Medjem dolu postavili zasedo. Obveščevalci so o tem takoj obvestili kurirje, da bi preprečili morebitne žrtve. Toda kurirji se niso dosti ozirali na opozorila obveščevalcev.

Nas danes zanima, kdo je bil Očka, ki so ga čakali Nemci v zasedi. Zanesljivih podatkov o tem, kdo je Očka, nisem mogel zvedeti na Jesenicah. Vedel sem samo to, da se piše Novak. Nekdo mi je dejal, da je menda zdravnik v Ljubljani. Seveda je bil to napačen podatek. Po krajšem poizvedovanju sem zvedel, da je Očka Ivan Novak, dolgoletni član CK ZKS. Predno pa sem našel njegovo stanovanjsko, sem dobro uro hodil po Ljubljani.

Zal Očka nisem dobil doma. Nadvse prijazno me je sprejela njegova žena, s katero sva že čez nekaj minut klepetala, kot da bi bila že stara znanka. Povedala mi je, da je njen mož že dalj časa v bolnišnici Petra Držaja v Ljubljani. »Tam ga lahko obiščete,« mi je dejala, jaz pa sem odločno odklonil,

da bi bolnika, ki je že v letih, spraševal o dogodkih pred 25 leti, kot da bi bilo to važnejše od zdravja. No, žena je bila uporna in je vztrajala, naj ga le obiščem, ker njen mož rad obuja spomine na partizanske dni. Povedala mi je tudi naslednje podatke o svojem možu:

Ivan Novak-Očka je bil rojen 15. aprila 1898. leta v Tacnu pod Šmarno goro. Pred vojno je bil čevljarški delavec. Bil je v prvi svetovni vojni, potem pa se je priključil koroškim borcem. Za njegovo nadaljnjo politično opredelitev je bilo sodelovanje v bojih za severno mejo odločilno. Služil je namreč v enoti, ki ji je poveljeval narodni heroj iz NOB Stane Žagar. Žagar je svoje vojake seznanjal z idejo oktobrske revolucije in s tem opravil veliko poslanstvo, saj so ideje Oktobra zažarele v mladih srcih.

Novak je kasneje deloval v raznih naprednih društvi in organizacijah. Že pred vojno je bil sprejet v članstvo Komunistične partije, kmalu pa je postal sekretar osnovne organizacije KP v Tacnu. V njegovi rojstni hiši je bila 1939. leta državna partijska konferenca in takrat je spoznal tovariša Tita.

Leta 1941 je CK KPS poslal Novaka na Notranjsko z nalogo, da tam organizira vstajo. V tistih časih se ga je prijel ime Očka. Zanimivo je, kako je dobil to ime.

Na Notranjsko sta bila sčasoma poslana tovariša Novak in Franc Popit, sedanjí predsednik CK ZKS. Ker je bil tovariš Popit mlajši od Novaka, je zaradi konspiracije pred ljudmi Novaka klical za Očka. Ljudje so verjeli, da sta to oče in sin, v resnici pa sta bila oba politična delavca, ki ju je v tiste kraje poslal CK KPS. Kasneje so Novaka poslali v Belo krajino, kjer je bil okrožni sekretar. Bil je poslanec kočevskega zbora

narodnih poslancev, novembra 1943. leta pa je bil v skupini slovenskih delegatov, ki so se udeležili drugega zasedanja AVNOJ v Jajcu.

Pozimi 1944/45. leta ga je CK KPS poslal na Gorenjsko z nalogo, da pospeši zadnjo mobilizacijo; medtem pa je opravil še vrsto drugih pomembnih partijskih nalog. Novak je bil takrat instruktor pri CK KPS. To so kratki podatki o človeku, ki ga omenjamo v zvezi z dogodki v Medjem dolu.

Ko sem se mu v bolnišnici Petra Držaja v Ljubljani predstavil, me je najprej okaral, rekoč: »Ej, fant, zakaj nisi prišel vsaj dva meseca prej, ko sem bil še zdrav.« Opravičil sem se in že sem nameraval zapustiti bolniško sobo, ko mi je blagohotno rekel: »Sedi poleg mene in poslušaj.« Beseda je dala besedo in kar načuditi se nisem mogel bistrini človeka, ki je bil med vojno in po njej na tolikih sestankih in v tolikih krajih, zdaj pa mi pripoveduje o dogodkih pred 24. leti kot bi bilo vse to včeraj.

Očka je povedal, da ga je pot vodila prek Pokljuke, Radovne pa naprej v Karavanke. Spotoma se je udeleževal partijskih sestankov, vodil razgovore s političnimi delavci na terenu in s štabi enot, ki jih je srečal na potovanju. Po Gorenjski ga je spremljal Igor Peterneš, kasneje pa sta se potovanju pod Karavanke priključila še Aleš Jelenc, tedanji sekretar jeseniško-bohinjskega okrožnega komiteja in Ivan Gasperin-Mitja, član okrožnega komiteja. Očka je za varnost imel dva lastna spremljevalca, ki sta ga spremljala na dolgi poti od sedeža CK KPS do Gorenjske; Igor pa je imel enega lastnega spremljevalca. Na Pokljuki jim je bilo dodeljeno še okrog 15 borcev Jeseniško-bohinjskega odreda. V Radovni so se srečali s kurirji, ki so se

vračali s sestanka v Selški dolini. Iz razgovora z Očkom nisem mogel ugotoviti, ali so prvo noč, potem ko so prišli prek Save, prespali nad Javorniški ali Jeseniškimi rovti. Očka se spominja, da sta se z Igorjem še naslednji večer v vasi srečala s terenskimi političnimi delavci in da sta se tam udeležila se-

Ivan NOVAK — OČKA

stanka okrajnega komiteja Osvobodilne fronte in komiteja Komunistične partije.

»Ponoči nisem dobro spal,« se spominja Očka, »zbudil sem se zgodaj zjutraj. Z Igorjem in našimi osebnimi spremljevalci smo zjutraj nadaljevali pot naprej po pobočju Karavank v smeri, kjer je bil štab Kokrškega odreda. Slutil sem, da nekaj ne bo v redu, kajti že prvo noč sta nam pobežnila dva spremljevalca iz Jeseniško-bohinjskega odreda (drugi trdijo, da eden — op. pisca). Od njih so gestapovci lahko zvedeli, kdo vse je v naši skupini. Komaj smo odpotali, že smo za nami slišali streljanje,« (opomba pisca: streljanje, ki ga je slišal Očka, ni bilo tisto, ko so napadli kurirje, ampak napad Nemcev na desetinno Jeseniško-bohinjskega odreda, ki jo opisuje Iztok. Ali pa so slišali streljanje na prva dva

kurirja, ki sta v jutranjih urah šla po kurirski poti, po kateri je šel tudi Očka. Takrat so Nemci enega kurirja ubili).

Očka je imel v Kokrškem odredu marsikaj za urediti. Že med potjo je zvedel za pojave samovolje in oportunizma. Se ko je bil v Podjeli v Bohinju, ga je o tem obvestila kurirka Micka Kolkaj-Urška iz Sela pri Zirovnici. Urška se spominja, da je bil Očka pri Grosu in pri Metodovi Heleni v Smokucju ter pri Brancetu v Doslovičah. V Doslovičah je bila takrat partijska konferenca — bila je pri Brancetu — na kateri je Očka dalj časa pojasnjeval naloge aktivistov. Iz razgovora z Očkom sem razbral, da se dobro spominja pokojnega Ivana Vidica, tedanjega sekretarja KPS za žirovniško področje.

Očka je pod Karavankami opravil toliko pomembnih nalog, ki so koristile socialistični revoluciji, da jih v tem sestavku ne moremo opisati. Ostro je grajal razne nepravilnosti, po njegovem odhodu pa so se v enotah in na terenu odnosi do ljudi precej izboljšali.

Zanimivo je, kako se je Očka vrnil nazaj prek Save. Za smrt kurirjev so kmalu zvedeli. Očka se spominja, da so mu takrat povedali, da je v kratkem času pod Karavankami in na Mežakliji padlo 14 kurirjev. Jasno je bilo, da so bile kurirske steze izdane. Zato se je Očka odločil za neverjetno drzen korak. Vprašal je terence pod Stolom, če je še kakšna druga pot prek Save. Žirovniški aktivisti so mu povedali, da imajo redno zvezo prek Ribnega pri Bledu na Jelovico. »Z Igorjem morava na partijsko konferenco na Pokljuko,« je dejal Očka in se zazrl v podnožje Triglava, kot bi hotel skočiti tja.

Tuhtali so in tuhtali, kako naj bi Očka in Igorja varno pripeljali čez Savo. Bilo je

Martin Žvab

Pota obveščevalcev so bila zelo tvegana

(nadaljevanje in konec)

Pot me je vodila v taborišče, vendar sem dobil praznega, kar sem tudi predvideval, da bodo zvedeli pred mojim povratkom, kaj se je zgodilo.

Ko sem kasneje raziskoval, kako je moglo priti do izdaje, da sta bila Lavrinč in Beguš ujeta v Trebežu, sem prišel do zaključka, da jih je izdal domačin, ki ni bil

naklonjen našemu pokretu. Stanoval je v hiši, kjer sta bila ujeta, po izjavah našega zaupnika pa je imel doma celo telefon. Lavrinč in Beguš so odpeljali v šolo na Koroško Belo, kjer so ju zaslisevali in Beguš je povedal, da sem bil z njima tudi jaz. Sicer ni vedel, kako se piše in kako mi je ime, vedel pa je, da sem iz Javorniškega rovta in da se doma pravi

po domače pri Bogmanu. »Flakarji« s Koroške Bele so seveda o tem telefonično obvestili nemško postojanko v Javorniškem rovtu.

Ker pa žandarji pri centrali niso vedeli, pri kateri hiši v Javorniškem rovtu se pravi po domače pri Bogmanu, so seveda vprašali najbližjega stanovalca. Ta jim je povedal, kje je hiša in tako so Nemci hišo z lahkoto dobili.

No, na srečo se je vsa stvar dobro iztekla. Če bi jaz prišel samo pol ure prej domov, bi tudi mene dobili Nemci. Takoj naslednji dan so Lavrinč in Beguš odpeljali na jeseniški gestapo, kjer sta pristala, da prestopita k jeseniškemu »raztrgancem«. Beguš je zelo agilno sodeloval pri »raztrgancih«, izdal tudi dva stara taborišča na Mežakliji, vendar v njih ni bilo več partizanov, pač pa so pri enem dobili zakopano usnje za popravilo čevljev.

Ob koncu vojne je za svoje sodelovanje in izdajstvo prejel zaslužen kazni. Drugega pa je bilo z Lavrinčem. Na jeseniškem gestapu so ji-

ma grozili, v kolikor ne pristopita v njihove vrste, da ju bodo postrelili, starše pa izselili. Seveda je bila to le znana metoda gestapa. Lavrinč mi je kasneje povedal, da se je odločil, da bo na videžno prestopil k njim, vendar od njega ne bodo imeli koristi. In res. Po enem tednu je že vzpostavil z menoj zvezo in mi predlagal, da se dobiva nekje na Poljanah. Sprva sem podvomil v resničnost sodelovanja, vendar sem za zvezo pristal in mu tudi določil datum in kraj. Ko sem določenega dne šel na zvezo z jeseniškim gestapovcem, sem se zavaroval, da ne bi padel sovražniku živ v roke. Vendar sem ugotovil,

to v
je bil
Pa se
imajo
blejsk
jem, t
razgo
pripel
dva m
ja dok
do G
da ne
proti
zjutraj
je pr
in pol
žena i
Očka
v avst
čila, n
okoli
Igor
angleš
brzost
bomb
ju je
Bled,
Union
prenos
zopet
ljevati
tako h
Jelovis

Naslov
stine iz
Takrat
trdil pr
obsega
(Berite
ga građ

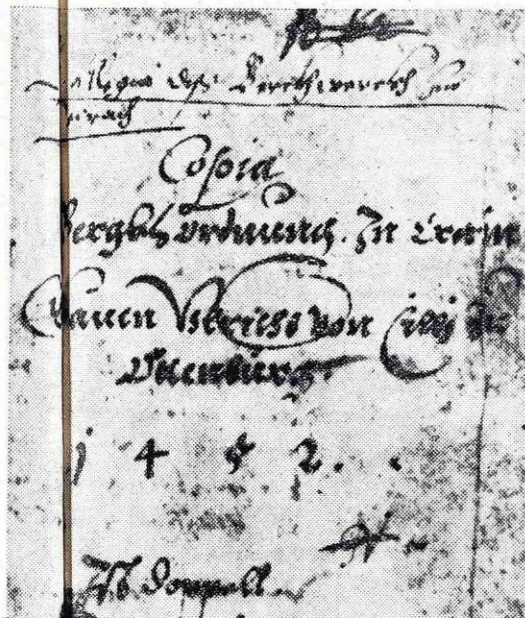
to v hude zime. Snega je bilo kot dva metra. Pa se nekdo spomnil, da imajo renci dobre zveze z blejski soferjem Pogačarjem. Terja so poklicali na razgovor in vprašali, če upa pripeljal avtomobil preko Bleda dva znanstvena funkcionarja doključke, ali pa vsaj do G. Pogačarja je dejal, da ne, kakšna je cesta proti orjam, da pa bo zjutraj pogledal. Drugi večer je pri Pogačarju do Rodina in pota, da je cesta pluzena in jo bo lahko peljal. Očka Igor sta se vsleda v avtopremstvu na naročila, gre zelo previdno okoli Pokljuko. Očka in Igor sta bila v avtomobilu v angleških uniformah, oba z brzostrelkami, pištolami in bomba za pasom. Pogačar ju je imel na svoj dom na Bled, je blizu gostilne Uniona ta Očka in Igor prenoči, zjutraj pa so se zopet peljali v avto in nadaljevali. Sofer je vozil tako, da je blizu hotela Jeloviskoraj povozil nem-

škega policijskega psa. Dva višja gestapovska oficirja sta mahala soferju naj ustavi. Gestapovca sta bila jezna, ker bi jim sofer z divjo vožnjo skoraj povozil psa. Se sanjalo pa se jima ni, da se v avtomobilu vozita dva znana partizanska funkcionarja.

Ob vznožju Pokljuko sta Očka in Igor izstopila, se soferju zahvalila in peš nadaljevala pot. Ko so varnostni oficirji na Pokljuki zvedeli, kako sta Očka in Igor potovala skozi Bled, so od jeze besneli, saj so odgovarjali za življenje in varnost funkcionarjev. Stane Kersnik-Jelovčan, takratni oficir OZNE, je vzkliznil: »Očka, ti se igraš z življenjem.«

Očka se je nasmešnil, prešerno pogledal izpod čela in namignil navzočim: »Čas je, da gremo na konferenco in se kaj bolj pametnega pogovorimo.«

S tem smo zaključili pripovedovanje o okoliščinah, ki so pripeljale do smrti petih kurirjev.

Naslovstran Ortenbuškega rudarskega reda. Originalne listine iz leta 1381 ni, pač pa je ohranjena kopija iz leta 1452. Takrat naslednik Ortenburžanov, grof Ulrik III. celjski potrdil prve rudarjem in fužinarjem na Planini. To listino, ki obsega hrani, hrani Bayer. Hauptstaatsarchiv, München. (Berite daljevanje sestava Od prazgodovinskega Ajdovskega gradu do moderne železarne)

da je bil res sam in da ima pošte namene, tako kakor mi pisal v pismu. Dolgo sva pogovarjala o njegovem delu, ki ga bo opravljal za pokret in o konspiraciji, ki ga gestapovci ne bodo ošli. Z njim smo največ drževali pismeno zvezo. Mo nas je obveščal o nameni jeseniškega gestapa, takda od takrat dalje niso s krami imeli nobenega usta več. Kaj je za obveščeno službo pomenil naš človek v samih vrstah gestapa, ve lahko samo ti, kdose je ukvarjal s takim delom, mislim z obveščevalno službo. Tov. Lavrinc je žni 1944/45 nekajkrat prišel tudi sam na zve-

zo na Poljane, vendar je bilo to zelo tvegano tako z ene kot z druge strani. Svojo nalogo je do konca vojne v redu opravljal, po vojni pa se je preselil nekam na Štajersko.

To je bil le en dogodek iz življenja in dela obveščevalne točke Skala-Jesenice, ki je pripadala obveščevalnemu centru Jeseniško-bohinjskega odreda. Se veliko je bilo veselih in žalostnih dogodkov, vendar bo vse prekmalo šlo v pozabo. Prehitro pozabljam, s kakšnimi žrtvami in borbami je bila priborjena naša svoboda, ki jo danes premočno cenimo.

56.

In ker se je sprl z oblastjo, je dobil črno piko tudi v tovarni, kmalu potem pa »plavo kuverto«. Vrgli so ga na cesto. K sreči je imel trohico prihrankov in kupil kljusastega konja in voz, da lahko ponuja svoje usluge pri ljudeh, ki ga potrebujejo. Toda tako delo je plačano slabo, kakor sleherni delo, ki ga moraš v stiski ponujati in sprejeti za vsako ceno, če ga sploh dobiš.

Ko bi Aleš ne bil že nekaj let občinski grobar v sosednji občini, v kateri so pred šeststoletja naša diktatura imeli »levičarji« večino in tudi župana, ki so dali Alešu ta posel, bi živel še težje, kakor živi. K sreči tamkajšnji župnik ne more dobiti grobarja in je že takrat pred leti vihal nos in terjal od občine za grobarski posel človeka, ki ni »brezbožnik«. Tudi v teh časih, ko je brezposelnih na pretek, bi najbrž župnik ne našel človeka, ki bi se rad lotil grobarskega posla.

Tudi Aleš govori o Tinetovem očetu. Govori kakor da mu besede v ustih poskakujejo in hočejo prehiteti druga drugo. Le težko ga je razumeti. Tega se zaveda tudi sam. Zato kmalu utihne in prepusti besedo drugim, ki govorijo podobno, kakor je Tinetu že govoril Vreg.

Tine jih posluša samo napol. Njegove misli so v sosednji stavbi. V kinu pri Adeli. Upa, da bo tegale posedanja pod odrom prej konec kakor kina in da bo potem stopil na obzidni vogal, nad katerim je vrt restavracije za tovarniško gospodo, pa tudi dovolj svetlobe, ki jo razsipajo tovarniški reflektorji, da bo lahko v množici, ki se bo valila iz kina na cesto, zagledal Adelo.

»Ni mi zamerila. Prijazna je bila z menoj.«

Zato ves čas misli nanjo in je le malo pri besedah, ki jih govore »vregovci«, čeprav ne govore več

ljanskim slovenskim delničarjem, med katerimi je celo neki znani slikar, ki pa se najbrž na slikarstvo mnogo bolj razume kakor na gospodarstvo.

Toda ta historiat je brezpomemben za sedanjí čas.

»Pomembna je samo takojšnja sklenitev kolektivne pogodbe!«

To so na zadnjem delavskem shodu zahtevali vsi delavci, Marej pa jim je rekel, da bi bilo treba v nekaterih točkah precej popustiti.

— Če ste za to, da popustimo, bo pogodba že jutri podpisana, — je zagotavljal.

Delavci na tak popust, ki bi jih spravil v še slabši položaj, v kakršnem so že dve leti, niso bili na popust pripravljeni, čeprav so se oglašali samo najbolj pogumni.

— Ti se ne boriš za nas, marveč si hlapec kapitala, — mu je vrgel v obraz Lužar in že je bilo videti, da je Lužar, ki je bil tudi sam dober govornik in razčlenjevalec dejstev, ki so govorila delavstvu v prid, pridobil delavstvo, saj so njegovim besedam že pritrjevali s ploskanjem.

— Nobenega popuščanja! — so vzklizali.

— Kdo pa popušča? — se je mirno oglasil Marej.

— Ti! — je vztrajal Lužar.

— Če tako misliš, ti prav rad prepustim svoje mesto, če misliš, da boš prišvedral z besedami do vsega, kar terjamo od delničarjev, — je Marej govoril živlivo in si hotel privoščiti Lužarja zaradi šepavosti, nato pa terjal, naj mu navede dejstva, stvarna dejstva, s katerimi bi bilo mogoče dokazati, da delavci ne terjajo v pogodbi nič nemogočega.

»Terjal je številke, teh pa v celoti nisem imel,« pripoveduje Lužar.

»Treba bo priti do števil,« pravi Vreg.

»Da, do števil,« se strinja Lužar.

»Težko bo,« meni France.

»Toda samo s številkami bomo Mareju in delničarjem kos,« pravi Lužar. »Potem Marej ne bo mogel več govoriti v eni sapi: 'Naj gospodje vedo, da delavci nismo napredaj!' po ploskanju pa naštevati podstavke iz osnutka kolektivne pogodbe, pri katerih bi po mnenju tega dvoličnega in kapitalističnega plačanca morali delavci popustiti in stališča delničarjev braniti s krizo in prodajanjem proizvodnje v 'izgubo', strašiti ljudi pred napovedanimi redukcijami, obenem pa ne videti, da kriza delničarjev ni tako zelo prizadela, kakor trdijo, saj že celo leto gradijo in prenavljajo glavno tovarno, da bi jo v celoti posodobili. Bolj verjetno je, da bodo stroške za prenovalo v celoti porinili na naša ramena.«

Tudi mladi Vencelj, ki ga Tine pozna samo kot igralca z delavskega odra, posega v razgovor.

Videti je, da Vreg pazljivo posluša Venceljeva mnenja in se v celoti strinja z njegovimi predlogi, da bi stvarno gospodarsko stanje industrijske družbe morali zasledovati sleherni trenutek in biti z njim skoro prav tako na tekočem, kakor so višji uradniki v podjetju samem.

»Do samih podatkov bi ne prišli tako težko, saj obstajajo bilteni in druge gospodarske publikacije, iz katerih bi lahko tudi marsikaj sklepali, kar ni zapisano, a bi se dalo razbrati,« meni Vencelj.

Vse to pa beži mimo Tinetovih misli.

Čas pa teče.

In Tinetu je čedalje bolj neprijetno sedeti tu.

Za trenutek posluša Vrega, ki se zanima za razmere v tovarni.

Le zakaj? Saj ni zaposlen tam. Že lani, potem ko so ga odgnali v konfinacijo, so ga postavili na cesto. In ko se je vrnil, ga niso hoteli več zaposliti. Zdaj dela v Tržnikovi tovarnici, kjer ga babnice, zaposlene tam, najbrž gledajo kot kakega antikrista, saj so večinoma same tercijalke, ki jim je sveto samo to, kar reče v cerkvi gospod.

Ko bi gospod rekel belemu črno, bi tudi same trdile, da je belo črno in črno belo.

Tako misli Tine, dokler ne ujame zopet Vregovega glasu.

»Danes nismo vsi. Nekaj mladih manjka,« šele sedaj ugotavlja Vreg.

»Bili so, a so imeli vstopnice za kino,« pravi Tomaž in se z razumevanjem za radovednost mladih nasmehe. »Tudi mi smo bili taki, kot so.« Tomaž za trenutek pomisli, »pred... pred natančno petindvajsetimi leti, če odštejem nekaj mesecev, pri nas so prikazovali prvič film. Pa niti tako mlad nisem bil.

SIVO MESTO

o njegovem očetu in materi, ki so ji delali večkrat »krivico«, čeprav je reva trpela, mnogo trpela in v tem trpljenju ni mogla več razumeti poštenega boja za delavstvo in človeštvo, ki ga je opravljal Kosirnik kljub nasilju, ki ga je bil deležen in ki ga je spravilo v pregodnji grob.

To bodo sedaj popravili, poskrbeli, da bosta s Tinetom redno prejemala rdečo pomoč, dokler ne bo Tine dobil zaposlitve in si sam olajšal življenje. Olajšati sebi in materi...

Tudi te besede so šle mimo Tineta, kakor gredo tudi tiste, ki jih sedaj govore.

Kolektivna pogodba, ki z novimi lastniki še ni sklenjena.

Kolektivna pogodba, s katero se lastnikom industrijske družbe prav nič ne mudi, saj imajo od zavlačevanja dobiček in lahko pritiskajo delavstvo, kakor se jim zahoče.

Kolektivna pogodba, ki jo samo delavci nestročno pričakuje, a jih Marej in drugi voditelji strokovnih organizacij samo tolažijo, da bo v kratkem podpisana, čeprav traja ta »v kratkem podpisana« že malodane od dne, ko so sedanji lastniki kupili vse tri tovarne v revirju od bivših italijanskih lastnikov in se je industrijska družba vrnila iz »italijanskih rok« zopet v »nemške roke«, v katerih je bila že od ustanovitve pred dobrimi sedemdesetimi leti, ko so ljubljanski Nemci Luckmanni in Zoisi in njihova družina izigrali Rouarda in druge lastnike gorenjskih fužin, a že v slabih dveh desetletjih prišli sami v take škrpce, da so morali prepustiti prvo besedo pri industrijski družbi dunajskemu kapitalu bančne in industrijske trdke Vogel et co. Noot. Ti pa so morali kloniti pred Bornovim berlinskim kapitalom, ki pa se mu ni zdelo vredno ukvarjati se s podjetništvom v teh krajih in prepustili družbo italijanskemu kapitalu, ki je družbo po prevratu še bolj zanemarl in jo seveda po kapitalistovskih pojmi, za mal denar prodal celjskemu Nemcu Westnu in njegovim kompanjonom, prav tako Nemcem, ki so v večini proti ljubljanskemu bankirju Praprotniku in drugim liliputanskim ljub-

Kako povečati angažiranost mladine v javnem in družbenem življenju?

V petek 31. januarja, je občinski komite ZMS Jesenice povabil na širši posvet poleg mladinskih političnih delavcev tudi predstavnike družbenopolitičnih organizacij občine in javne ter družbene delavce, da bi s svojimi izkušnjami, stališči in mnenji doprinesli k oblikovanju političnega koncepta dela ZM v občini. Razgovor je dosegel le polovični namen, kljub izredno kvalitetnemu, tehtnemu in strokovnemu uvodnemu razmišljanju, ki ga je podal član komiteja prof. Srečko Krč in zelo razgibanem razgovoru, kajti od 55 vabljenih je bilo z rednimi opravičenimi odsotnostmi, navzočih le 16 predstavnikov, ali 29 odstotkov.

delovnega torišča tam, kjer mladina je. Vsa ta prizadevanja pa nimajo niti zadostne družbene podpore. Zelo kritično je bilo rečeno, da se o mladini govori povsod in samo tam ne, kjer je mesto za to, kar dokazuje tudi izredno slaba udeležba na današnjem posvetovanju.

Mnenja so bili, da je taka oblika posvetovanja edino sprejemljiv način za izmenjavo mnenj o mladih, njihovih hotenjih in interesih. Se vedno je v vsakodnevnem življenju prevelik razkorak med idejami in mislijo ter prakso, kar prav gotovo negativno vpliva na orientacijo mladih. Tudi pri kadrovanju mladih v mladinska vodstva se bodo morali orientirati na mlade ljudi, ki že aktivno delajo v raznih društvi in organizacijah.

V bodoče bo potrebno več specializiranih pogovorov o angažiranosti mladih, da se izluščijo čimbolj enotna in objektivna mnenja, na katerih se lahko potem uspešno razvijajo razne interesne dejavnosti.

Razgovor o angažiranosti mladih je v organizaciji občinskega komiteja ZMS Jesenice, v vsebinskem pogledu prav gotovo uspešen. Utrta je nova pot, ki bo ob načrtnem delu pripeljala mladinska vodstva v take razsežnosti in tak sistem dela, ki ustreza fizionomiji današnje mlade generacije. Sveda pa bo uspeh zagotovljen ob bolj resnem sodelovanju tudi drugih družbenopolitičnih dejavnikov v občini.

Posneli bodo dokumentarni film o Finžgarjevi rojstni hiši

Filmska krožka na osnovni šoli Tone Cufar in ZIC, ki sta vključena v aktivno delo filmske skupine Odeon, marljivo delata. Se prav posebno je aktivna filmska skupina Odeon, ki je s svojimi krožki sredi načrtnih priprav za drugi medklubski zvezni filmski festival kratkometražnih amaterskih filmov, ki bo sredi aprila na Jesenicah.

Mladi filmski amaterji, ki so že do sedaj posneli čez deset uspešnih filmov z dokumentarno, žanrsko in igrano vsebino in ki so bili vsi dobro sprejeti od publike in kritikov na raznih festivalih v Sloveniji in Jugoslaviji, so se letos odločili, da posnamejo več kvalitetnih filmov. Tako bodo posneli film Jeklo in človek in Ukročena materija v počastitev stoletnice Zelezarne. Janez Hrovat pa bo zajel v svoj film življenje in delo gorskih reševalcev in še prav posebej mladinskih psov. Tono Žagar bo skušal posneti kratkometražni film iz življenja

Vera Staretova, Vera Smukavčeva in Oto Gerdej v komediji Boenig — Boenig — sestavek berite na 10. strani

Komemoracija v Svečah na Koroškem

V nedeljo, 2. februarja ob 11. uri je bila na pokopališču v Svečah v Rožu na Koroškem spominska slovesnost ob 25-letnici smrti narodnega heroja Matija Verdника — Tomaža. Komemoracije se je udeležila med drugimi 16-članska delegacija ZZZ NOV Jesenice in štirih članska delegacija ZZZ NOV Kranj. V jeseniški delegaciji sta bila tudi zastopnika borcev za severno mejo in zastopniki odbora koroških borcev iz NOB. Svojo delegacijo je poslala Zveza koroških partizanov, ki jo je vodil predsednik Karel Prusnik — Gašper, dr. Franci Zwitter pa je vodil delegacijo Slovenske prosvetne zveze iz Celovca. Poleg ožjih Tomaževih sorodnikov je bilo na spominski slovesnosti nekaj njegovih prijateljev iz mladih dni z Jesenic, nekdanjih borcev Korošcev in domačinov.

Delegacije so k nagrobne-

mu spomeniku položile vence, sorodniki in prijatelji pa so grob prekrili s šopki rdečih nageljnov.

Franc Konobelj — Slovenko, predsednik ZZZ NOV Jesenice, je spregovoril o liku Matije Verdника — Tomaža. Osvežil je njegovo veliko in pomembno delo v času našega narodnosvobodilnega boja. Zlasti pomembno delo je Tomaž opravil na svoji rodni Koroški. »Prapor upora in boja je visoko dvignil. Vrste partizanov so se množile, širilo se je narodnosvobodilno gibanje in mreža odbojcev OF. Seme upora, ki ga je sejal Tomaž na Koroškem je bogato obrodilo,« je zaključil Slovenko.

Karel Prusnik — Gašper je s toplimi besedami obudil spomin na svojega soborca in rojaka. Tomaževa ljubezen do rodne Koroške je izžarevala in je grela borce v mrzlih zimskih nočeh v južnih Karavankah. Njegova beseda je bila prepričljiva. Dobro je znal oceniti položaj in čas, ko je borem dobra in prava beseda pomenila več kot najboljša jed.

»V boj proti mračnim nemškim fašističnim silam je vključil mnogo naprednih Avstrijcev na Koroškem. Ustvarjal je vez med slovensko narodnostno manjšino na Koroškem in Avstriji, ki se v zadnjih letih še posebno ugodno razvija. Tomaž je s svojim bojem in političnim delom na Koroškem položil temelje, na katerih danes Koroški Slovenci utirajo pot za svoje nacionalne in socialne pravice,« je končal Gašper svoje posvečene misli Tomažu, narodnemu heroju.

Po končani komemoraciji so se udeleženci počasi razšli. Prenekateri se je predal svojim mislim in spominom na tista huda in težka leta. Vsi ti udeleženci nosijo s seboj v svojih očeh, v svojem obrazu in na plečih ta čas naše hude preizkušnje.

To nedeljo je na Koroškem sijalo sonce, nebo je bilo čisto, pokrajina snežno bela, mirna in tiha. Imeli smo občutek, da se vse zliva v razumno sožitje. Da bi tako tudi ostalo. In ne samo na Koroškem, da bi tako sožitje zavladalo povsod v svetu med vsemi narodi. Vibr

Prof. Srečko Krč je v svojem uvodnem razmišljanju poudaril, da danes nimamo strokovno in znanstveno obdelanih analiz in študij, ki bi nam dale popolnejšo in poglobljeno sliko o nangažiranosti mladih v družbenopolitičnem in javnem življenju v konkretnem družbenem prostoru. Tako nam poleg nekaterih znanstvenih doganjanj iz psihologije in sociologije preostane le to, da na podlagi izmenjave mnenj in stališč v takem avditoriju pridemo do najbolj objektivnih ocen in mnenj in da se izognemo obema skrajnostima ocenama o današnji mladi generaciji. V nadaljevanju je referent govoril o različnih vplivih, ki oblikujejo mlado osebnost, od družine kot najbolj pomembnega dejavnika, do šole, okolja in družbenopolitičnih in društvenih organizacij.

Prepogosto se še pri ocenah o angažiranosti mladih v javnem in družbenem življenju zadovoljujemo s formalističnimi ocenami (število mladih v tem in onem organu, organizaciji ali društvu), ne poglobljamo pa se v vlogo mladih in njihovem vplivu na celoten obseg javnega mnenja. To vprašanje se zanemarija na vseh področjih in pri tem pozabljamo, da mladi postopno prevzemajo in bodo morali prevzemati odgovorne naloge pri nadaljnjem razvoju, oziroma postopno postajajo nosilci družbe.

Dijaška samouprava in samouprava v šolskih delavnicah, je nadaljeval prof. Krč, sta sistemsko neurejeni in prepleteni s številnimi protislovji ter še neujeljavljivi, čeprav bi vse to moralo predstavljati dovolj čvrsto in realno predpripravo bodočih samoupravljalcev.

Ob vprašanju, ali je mla-

dinska organizacija potrebna oziroma kako naj-le-ta uveljavlja svoj politični koncept in svoj smisel dela, je govornik menil, da je vloga in naloga ZMS:

— v samoupravnem in političnem združevanju mladih na osnovi diferenciranih interesov,

— v pripravljanju mladih, da se vključujejo v družbo, oziroma v skrb za politično integracijo mladine z družbo,

— v okviru same organizacije razvijati interesne oblike, temelječe na vzgojnih in samovzgojnih konceptih, v katerih bodo mladi oblikovali svojo družbeno zavest in

— v večji delovni povezanosti mladih z družbenopolitičnimi organizacijami, kjer ne bodo le privesek, temveč aktivni soustvarjalci, pri čemer pa bodo morali tudi ostali družbenopolitični dejavniki prevzeti večjo skrb za organiziranost mladih.

V nadaljevanju je prof. Krč govoril o današnji podobi mladega človeka, ki ga ni mogoče obravnavati univerzalno, ampak individualno. Današnji mladi človek se razlikuje od prejšnjih generacij, neformalno se rad združuje v sekcije, klube itd. in ravno tu bi ZM morala razvijati svoj politični vpliv. Danes je precej kritike, da blagovno-denarni odnosi negativno vplivajo na fizionomijo mladih, da prevladuje fetiš denar, da je občutna tekma za denarjem, materialnimi dobrinami, medtem ko so nekatere moralne norme razvrednotene. Vse to pogojuje različne pojave oblike, je nadaljeval referent. Ob tem se odpira vprašanje, kaj so naredili družbenopolitični dejavniki za usmerjanje mladine, ne samo skupin, temveč tudi posameznikov.

Zelo kvalitetnim uvodnim besedam je sledila razprava, v kateri so sodelovali: Jaka Klinar, Pavle Dolar, Joža Varl, Berti Brun, Miro Ipavec, Teodor Kreuzer, Vajša Koprivec, Srečko Krč, Harej in Tone Marčič. Poudarjeno je bilo, da je na območju občine v raznih društvenih dejavnostih angažirane precej mladine, vendar pa nam manjka še kvalitetnih aktivnosti, ki bi v še večjem obsegu pritegovati mlade.

Ob tem se odpira vprašanje aktivnosti mladinskih vodstev, ki se zapirajo preveč vase in ne najdejo svojega

Anekdota

Richard Wagner, eden največjih nemških umetnikov, je nekoč na prošnjo svojega znanca sprejel v orkester začelnika — pozavnista. Pri prvi skušnji pozavnist ni začel pravočasno igrati. Wagner je potrpežljivo še dvakrat začel vajo, toda obakrat je bil pozavnist prepočasen. Tedaj se je slavni glasbenik razburil in vzkliznil:

»Zaboga, če ste začelnik, zakaj vendar ne začnete?»

Kandidacijske konference, pomembni sestanki pred volitvami

Bistvena novost novega volilnega sistema so kandidacijske konference Socialistične zveze. Volilna komisija republiške konference SZDL je v zvezi s tem poslala vsem občinskim konferencam na-

vedilo za zbiranje podatkov o možnih kandidatih za odbornike in poslance ter o kandidatih za odbornike in poslance. V njem je povedano, da gre pri sedanjih volilnih pripravah za večjo jav-

nost dela in za odpiranje možnosti, da volivci in delovni ljudje ob volitvah praktično prevzemajo zahtevne in odgovorne odločitve v kadrovske politiki v svoje roke.

V celotnem kandidacijskem obdobju in procesu se bomo srečali s tremi vrstami kandidacijskih konferenc in sicer krajevne kandidacijske konference in kandidacijske konference v delovnih organizacijah, na katerih bodo kandidirali odborniki in občinske kandidacijske konference za predlaganje kandidatov za poslance republiške skupščine. Bodo pa tudi medobčinske kandidacijske konference, na katerih bodo kandidirali zvezne poslance. O kandidatih izbranih na kandidacijskih konferencah, bodo podali svoje mnenje še zbori volivcev in zbori delovnih ljudi, ki bodo proti koncu meseca marca.

Krajevna kandidacijska konferenca je osnovno politično predvolilno zborovanje občanov v okviru volilne enote za odbornike občinske skupščine. Pripravi jo Socialistična zveza, na njej pa se bodo občani — volivci dogovorili, kateri bodo njihovi kandidati za vse tri še omejenjene organe. Vsak udeleženec ima pravico predlagati enega kandidata za odbornika in če ta predlog podpre vsaj 10 % navzočih, se predlog vpiše v listo kandidatov. Na krajevnih kandidacijskih konferencah bodo izbrani tudi delegati za občinsko kandidacijsko konferenco, ki bo obravnavala predloge za poslance in glasovala o predlogu liste za delegacijo SRS v zbor narodov zvezne skupščine.

KANDIDACIJSKE KONFERENCE V DELOVNIH ORGANIZACIJAH

Po pristojnosti, namenu in končnih učinkih se prav nič ne razlikujejo od krajevne kandidacijske konference. Razlika je le v tem, da bomo na njih razpravljali in sprejemali kandidate za odbornike zbora delovnih skupnosti občinske skupščine. Na njih bodo izbrani še delegati za občinsko kandidacijsko konferenco in predlagani poslanski kandidati za ustrezni zbor republiške in zvezne skupščine. Te konference bodo sklicane v podjetjih, šolah, zdravstvenem domu, skratka v vseh delovnih organizacijah. Organizirala in vodila jih bo sindikalna organizacija v delovni organizaciji, ki bo tudi poskrbela za popisnico, pristanek kandidata in za zapisnik.

Pri tem še pripominjamo da bo odgovornost delegatov občinskih kandidacijskih konferenc nadzorovana. Ko se bodo vrnili s seje, bodo morali poročati zborom volivcev in delovnih ljudi, kako so se dogovarjali in sklepali o kandidatih za poslance.

Zakaj izpadi in zamude avtobusov v lokalnem prometu

Na naše uredništvo je bilo naslovljenih pismo in ustno več pripomb, pritožb ali vprašanj za objavo, zakaj zelo pogosto, predvsem med 14. in 15. uro, včasih pa tudi čez dan izpadejo posamezni lokalni avtobusi, ali pa so občutno zamujeni. Naslednje vprašanje tudi dostavljeno uredništvu pa se nanaša na prevoz delavcev iz Železarn na Jesenicah na Koroško Belo, ki prav tako povzroča včasih hudo kri med potniki.

V zvezi s tem smo prosili za kratek razgovor Vita RAVHEKARJA, direktorja prometnega podjetja Ljubljana transport, poslovna enota Jesenice. Iz razgovora povzemamo naslednje:

Že dalj časa v poslovni enoti zasledujejo frekventni potniki v lokalnem prometu, ker bi zelo radi prešli na enoten vozni red, namreč da bi lokalni avtobusi vozili tudi od 14. do 19. ure popoldan vsakih 15 minut v obeh smereh, od 19. do 20. ure na 20 minut, potem pa do 22. ure na 30 minut. Ugotavljajo namreč, da poleg nekaterih drugih subjektivnih in objektivnih slabosti, ta prehod iz 20 minut na 15 minut povzroča določene zamude ali celo izpade. Prevoznih kapacitet imajo v poslovni enoti dovolj, res pa je, da včasih tudi na progi nastane okvara na avtobusu, ki jo ni mogoče takoj odstraniti in seveda je v takem primeru zamuda ali izpad avtobusa neizbežen.

V razgovoru smo zvedeli, da poslovna enota dobi ob koncu marca še dva avtobusa večje kapacitete za lokalni promet, ki bosta pomagala predvsem v prometnih konicah (5.30 — 6.30; 13.30 — 14.30 in 21.30 — 22.30), predvsem pa rešila prevoz delavcev z Jesenic na Koroško Belo, kjer so sedaj redni delavski avtobusi dokaj obremenjeni.

Direktor Ravhekar je v razgovoru poudaril, da še vedno lokalni promet ni tako organiziran kakor bi želeli. Prometne konice se namreč ne pojavljajo samo ob zamenjavi dni v Železarni, ampak tudi ob vremenskih spremembah (dež, sneg). Tokrat je velika frekvenca oziroma naval potnikov na lokalnih linijah in to prav gotovo tudi vpliva na manjše zamude in celo izpade avtobusov. Sedaj imajo prometno službo na sedežu enote organizirano od 6. ure zjutraj do 18. ure zvečer, čeprav bi bila idealna služba 24 ur, kar pa je pri sedanjem obsegu prometa nemogoče.

Glede izpadov posameznih avtobusov v lokalnem prometu direktor meni, da so vzroki različni od objektivnih, to je okvar vozil, prometnih konic in vremenskih nezdod, do površnosti osebja v lokalnih avtobusih, kar pa brez dobronamernega sodelovanja potnikov z vodstvom poslovne enote, kljub občasnim kontrolam kontrolne službe, ne bodo mogli sami povsem

odpraviti. Vodstvo poslovne enote želi, da bi svoje prevozne usluge opravljal kulturno in kvalitetno ter v zadovoljstvo potnikov. Pri tem pa jim potniki sami z dobronamernim javljanjem slabosti v prometu, najsi bode gre za odnose osebja do njih, za zamude ali izpade posameznih avtobusov, lahko največ pomagajo. Tudi te slabosti, ki so in jih ne zanikajo, bodo v največji meri lahko odstranili z dobronamernim sodelovanjem potnikov.

V zvezi s pripombami potnikov, da se nekateri lokalni avtobusi ne ustavljajo na vseh postajah v mestu, kljub temu, da so prazni, nam je še prometne službe dal naslednje pojasnilo:

Avtobusi, ki vozijo na relaciji Bolnica Jesenice, Blejska Dobrava z odhodom izpred bolnice ob 6.03, 14.02 in 22.02 res ne ustavljajo na vseh lokalnih postajah, ker imajo zvezo z ostalimi avtobusi in nalogo, da na kolodvoru naložijo delavce iz HVZ in jih prepeljejo pred Železarno, od koder so odhodi vseh avtobusov, tam pa naložijo delavce iz Blejske Dobrave. Medtem, ko vsi ostali avtobusi na tej relaciji pobirajo potnike na vseh postajah do križišča na Javorniku (pri Cebularju) in obratno. Razlika je le v tem, da imajo nekateri avtobusi odhod od Zdravstvenega doma ali kolodvora, oziroma je na povratku iz Blejske Dobrave za nekatere avtobuse izstopna postaja Železarna ali kolodvor ali Zdravstveni dom, za nekatere pa Bolnica. Iz teh razlogov je razumljivo, da ne sprejemajo potnikov npr. na kolodvoru za Plavž, ker je to izstopna postaja in potem avtobus odpelje v garažo. Pri slovesu nam je direktor Ravhekar ponovno zagotovil, da želijo čim bolj kulturno opravljati svoje usluge in da želijo dobronamernega sodelovanja s potniki.

Anekdota

Mlad glasbenik, ki je prvi krat dirigiral orkester, je vprašal velikega skladatelja Wagnerja za njegovo mnenje. Ta mu je odgovoril:

»Mladi mož, zapomnite si: kdor hoče dirigirati, mora imeti partituro v glavi in ne glave v partituri!«

Realizacija in predlog proračuna občine

Na zadnji seji skupščine občine Jesenice je bila odbornikom posredovana tudi informacija o predvidenih proračunskih dohodkih in pa obenem tudi že zbranih predlogov koristnikov proračunskih izdatkov občine Jesenice za leto 1969.

Lanskoletni proračun občine Jesenice je bil realiziran s 105,75 %, k čemer je pripomogel predvsem večji dohodek od prispevka od oseb-

nih dohodkov zaposlenih in pa večji dohodek od prispevka za uporabo mestnega zemljišča, kar pa se uporablja namensko. Pri prispevku od osebnih dohodkov so v preteklem letu uspeli doseči večjo kontrolo glede pravilnika odvajanja prispevka na občino.

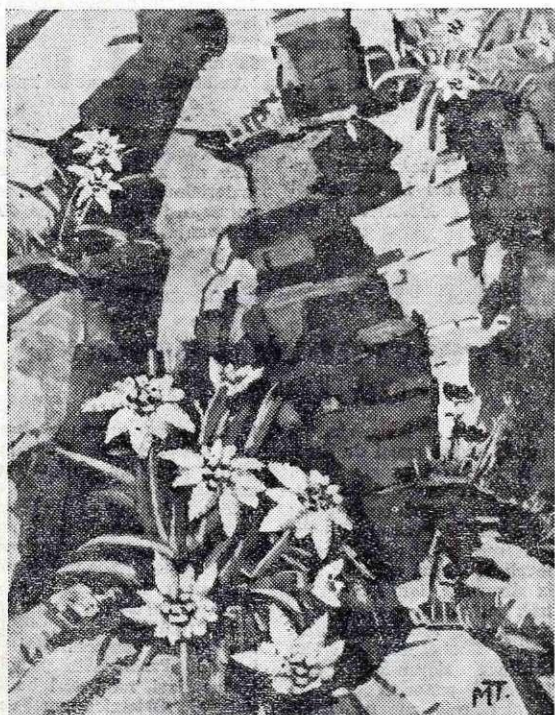
Podrobno podatki v primerjavi s predvidenimi proračunskimi dohodki za leto so naslednji:

	predlog pror. doh. za 1968	realizacija 1968	%	predlog pror. doh. za 1969
prispevki	5.204.910	5.613.733	107,85	4.603.700
davki	4.016.630	3.889.129	96,82	3.875.100
takse	660.000	624.190	94,57	750.000
prisp. za mestno zemljišče	1.600.000	2.016.948	126,06	2.550.000
drugi dohodki	147.867	160.046	108,23	40.102
dohodki iz leta 1967	107.573	107.573	100,00	197.693

Skupno naj bi bil letošnji proračun 12.016.000 N din, kar je le 96,81 % od lanskoletne realizacije. Glavni vzrok zato je vsekakor manjši dohodek od prispevka od osebnih dohodkov zaposlenih. Lansko leto je bila stopnja prispevka 4,74 %, kar se je enakovredno delilo na pro-

račun in za potrebe temeljne izobraževalne skupnosti (šolstvo), medtem ko je za letošnji določen prispevek le 4 %. Predlog zbranih predlogov koristnikov proračunskih izdatkov občine Jesenice za leto 1969 predvideva 16.028.021 N din izdatkov.

T. L.

V soboto 8. t. m. bodo v mali dvorani Delavskega doma odprli kolektivno slikarsko razstavo članov DOLIK. Slika predstavlja delo Tineta Markeža (sestavek berite na 10. str.)

Marija in Janez Kavčič ter Oto Gerdej v komediji Boeing — Boeing

Uspela premiera v amaterskem gledališču Tone Cufar

Osnovni in glavni namen Camulettijske komedije Boeing — Boeing je prijetno zabavati prisotno občinstvo. Ta namen je jeseniška uprizoritev tega odrskega dela tudi dosegla. Uro in pol pri srčnega smeha v avditoriju je zanesljiv znak, da se številni gledalci v dvorani res dobro počutijo.

Režiser Srečko Tič je ob asistenci Janeza Kavčiča postavil komedijo na oder tako kot smo si jo le lahko želeli. Dejanje poteka sproščeno, komične situacije so režirane s pravim občutkom in mero, vse se odvija nepričakovano ter v slogu, ki ga delo zahteva. Originalna in posrečena je tudi zamisel projiciranja slik posameznih stevardev v skladu z dogajanjem na odru. Na kratko povedano — režija je odlična.

Seveda pa so Tiču pri realizaciji režijskih zamisli v veliko oporo tudi dobro izbrani igralci. Celoten sekstet — Tilka Čimžarjeva, Marija

Kavčičeva, Vera Smukavčeva, Vera Staretova, Oto Gerdej in Janez Kavčič je dobro uigran in deluje sveže. Posebno izstopa Oto Gerdej, ki mu je vloga prijatelja glavnega junaka kot pravijo v gledališkem žargonu »napisana na kožo«.

Prijetno ter funkcionalno sceno je zasnoval režiser, realiziral pa Jože Bedić.

Uspeli komedije Boeing — Boeing moramo pripisati tako odlični režiji, kakor tudi izvrstni kreaciji igralskega teama. Zato spada, ne po izbiri dela, temveč po izvedbi med pomembnejše stvaritve naših amaterskih gledališčnikov, kar potrjuje tudi to, da je predstavo občinstvo zelo hvaležno sprejelo. Predstava gledalcem nudi prijetno in lahko rečemo v določeni meri kvalitetno razvedrilo, ki ga včasih tako pogrešamo. V tem pogledu so tri stevardese, dva fanta in služkinja svojo nalogo res dobro izpolnili!

K.

Za odkup in ureditev Finžgarjeve rojstne hiše so prispevali:

Sketa Jože — Podbočje 68 — 10.00 N din.

Do dne 4/2-1969 je bilo zbranih skupno 84.678,25 N din. Za prispevek se darovalcu iskreno zahvaljujemo.

Prispevke nakazujte na žiro račun 5153-679-2135 ZVEZA KULTURNO PROSVETNIH ORGANIZACIJ OBČINE JESENICE, sklad za odkup in ureditev Finžgarjeve rojstne hiše.

Na željo ljubiteljev glasbe, bo pihalni orkester jeseniških železarjev Jesenice ponovil v torek, 11. t.m. ob 19. uri zvečer v gledališču Tone Cufar na Jesenicah

GLASBENO ZABAVNI VEČER

z istim programom kot v sredo, dne 5. februarja

Sindikalni odbori in ostali lahko rezervirajo vstopnice na telefon 82-200.

Dolik za kulturni praznik Slovencev

V soboto, 8. t. m. bodo ob 18. uri v mali dvorani Delavskega doma na Jesenicah s kratkim kulturnim programom odprli slikarsko razstavo. V počastitev 120-letnice smrti pesnika dr. Franceta Prešerna se bodo na kolektivni slikarski razstavi predstavili člani likovne sekcije DOLIK pri DPD Svoboda Tone Cufar. Posebna žirija je za razstavo izbrala 31 likovnih del 14 avtorjev. Predstavljajo se: Jože CEBULJ, Joža DAKS-KOFLER, Lojze ERMAN, Jurij HERMAN, Janko KOROŠEC, Zdravko KOTNIK, Janez KOZAMERNIK, Pavel LUŽNIK, Tine MARKEZ, Miro PENGAL, Andrej PUC, Mitja RAJHMAN, Tone TOMAZIN in Cveto ZUPAN.

Ob tej priliki je umetnostna zgodovinarica Maruša AVGUŠTIN, ki že dalj časa sodeluje v žirijah pri izboru likovnih del, napisala naslednje misli:

»V zgodovini likovne umetnosti lahko opazimo, da tako imenovane slikarske šole obstajajo le kratko dobo in še tedaj jih vežejo pogosto prej gmotni in organizacijski kot pravi likovni interesi. Navadno umetniki, kakor hitro najdejo svoj osebni slog ne morejo več pripa-

dati šoli, saj tako rekoč zaradi notranje nujnosti kršijo svoje prvotne vzore.

Tudi člani DOLIKA ne moremo imenovati enotno skupino v strogo vsebinskem smislu, čeprav jih vežejo nekatere skupne poteze. Predvsem so vsi amaterji, z dobrimi in manj dobrimi last-

nostmi, ki spremljajo amaterizem.

Skoraj vsem je spodbuda pri njihovem ustvarjanju narava. Večina jo skuša podajati kar najbolj pristno, kar slikarstvu ne more biti v škodo.

Zanimivo je, da razmerje med slikarji, ki slikajo v olju in tistimi, ki jim je bližji akvarel ali gvas, niha od razstave do razstave, zdaj v prid akvarelu, zdaj zopet v prid olju. Sedanja razstava kaže ravnesje med obema tehnikama.

Bolj zanimivo in razveseljujo pa je dejstvo, da prav sedanja razstava kaže, vsaj od zadnje skupne razstave članov DOLIKA, kvaliteten premik navzgor, čeprav seveda tega ne moremo trditviti za vsa razstavljenata dela.

Nekateri med ustvarjalci so resnično izoblikovali svoj rokopi in če tudi njihova imena morda ne bodo stala v leksikonih likovnih umetnikov, pomenijo za našo amatersko dejavnost lepo priznanje.

Tudi iskanje novih slikarskih prijemov ne smemo odrekati nobenemu oblikovalcu, čeprav je to težka in naporena pot in naša skupina morda zanjo ta trenutek še ni dovolj zrela.

Če bi slikarji, ki so že izoblikovali svojo likovno govorico, nadaljevali in poglobljali začetno smer, če bi tištili, ki se še iščejo, srečno izbrali tisto pot, ki je najbolj njihova in če bi tudi mladi naraščaj pokazal vztrajnost v kontinuiranem delu in kritično presojo svoje moči, potem smemo od našega DOLIKA pričakovati še novih razstav, ki bodo brez dvoma prinesle še kvalitetnejše rezultate.

Njihovo vztrajanje skozi dolgo dobo prek 22 let, pri prav nič zavidanja vrednem materialnem in finančnem položaju, je vredno vsega občudovanja in posnemanja.

Skoraj 22000 obiskovalcev na 20 razstavah

Likovna sekcija DOLIK pri DPD Svoboda Tone Cufar letos vstopa že v 23. leto svojega obstoja in v šesto leto zelo sistematičnega prirejanja likovnih in drugih razstav na Jesenicah pa tudi v drugih krajih v občini in izven. Z drugimi besedami, poleg aktivnega risanja in upodabljanja, ki zahteva precej njihovega prostega časa za študij, tedenske razgovore pa tudi lastnega vlaganja denarja za likovne materiale, so postali tudi organizatorji in aranžerji številnih, ne samo svojih, temveč tudi razstav različnih slovenskih umetnikov. Povsod po svetu bi bili na tako vztrajno in marljivo likovno skupino pomisli, saj že 22 let predstavljajo pomemben del kulture v občini. To je po spremenljivi aktivnosti skoraj 30 organiziranih občanov, ki svoj prosti čas koristijo s tako plemenito in estetsko dejavnostjo.

V lanskem letu so neposredno organizirali in priredili 20 razstav (17 likovnih, 2 zgodovinsko dokumentarni in eno filatelistično), posredno pa so sodelovali še pri dveh razstavah na Javorniku.

Od neposredno organiziranih razstav so jih imeli 16 na Jesenicah, štiri pa izven Jesenic (Kranj, Tržič, dvakrat Mojstrana). Na omenjenih razstavah je bilo 21.609 obiskovalcev, ali po posameznih kategorijah: 41,4% odraslih moških, 24,5% odraslih žensk, 23,5% mladih obiskovalcev individualno in 10,6% skupinskih šolskih obiskov.

Izredno pomembno delo jeseniške Svobode oziroma njenih likovnikov pa se kaže tudi v drugih številkah. Poprečno ena razstava velja društvo 600,00 N din (prospekti, reklama, dežurstvo,

prostor, prevozi slik) brez dela, ki ga vlagajo likovniki s prevozom slik, prenašanjem slik in aranžiranjem. Poprečno dobi društvo od družbe za eno razstavo od 150,00 do 200,00 N din. Pred leti, ko je bil delovni kolektiv Železarne v ugodnejšem položaju, je leta občutno podpiral to dejavnost. Zadnji dve leti pa mora društvo pokrivati razliko za lastno ustvarjenim denarjem. Se eno posebnost moramo poudariti pri jeseniških likovnih razstavah, namreč to, da so še pred kratkim bili edini v Sloveniji, ki so svoje otvoritve povezovali s kratkimi kulturno-umetniškimi programi in z razgovori z avtorji ali s komentatorji o avtorjih in njihovih delih. Ob vseh razstavah pa so izdajali tudi lične prospekte s seznamom razstavljenih del in oceno del oziroma predstavivijo avtorja.

Prešernova proslava na Breznici

V soboto, 8. februarja, na dan obletnice smrti dr. Franceta Prešerna bo ob 19. uri v dvorani na Breznici proslava, na kateri bodo poleg članov DPD Svoboda France Prešeren iz Žirovnice sodelovali še učenci osnovne šole iz Žirovnice ter člani vseh treh jeseniških pevskih zborov pod vodstvom prof. Milka Skoberneta. Da bo proslava slovenskega kulturnega praznika v Žirovnici oziroma na Breznici popolna, bodo učencem snovne šole podelili tudi Finžgarjeve bralne značke, ki so jih pridobili na

tekmovalstvu oziroma ob branju knjig, ki so predvidene za osvojitve Finžgarjeve značke.

Jeseniški pevci in pevke so za jutrišnji nastop na Breznici že dalj časa intenzivno pripravljajo. Nastopili bodo v ženskem, mešanem in moškem zboru, na programu pa imajo tudi pesmi, ki so jih skladatelji komponirali na besedilo Prešernovih pesmi. Po proslavi, na kateri bodo počastili 120-letnico smrti velikega pesnika, nameravajo jeseniški pevci obiskati tudi njegovo rojstno hišo v Vrbi.

-or

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

8. in 9. februarja amer. barvni CS film KAJ SI DELAL V VOJNI, OČKA, v režiji Blaka Edwardsa, v glavni vlogi James Coburn, ob 17. in 19. uri.

10. februarja jug. film KR-
VAVA SRAJCA, v režiji Žorža
Skrigina, v glavni vlogi Mi-
livoje Živanovič, ob 17. in 19.
uri.

11. in 12. februarja amer.
barvni film NEVADA
SMITH, v režiji Henryja Ho-
teveya, v glavni vlogi Karl
Malden, ob 17. in 19. uri.

13. februarja amer. film
NAPREDOVANJE V ZALE-
JU, v režiji Georga Marscha-
la, v glavni vlogi Glenn Ford,
ob 17. in 19. uri.

14. februarja franc. ital.
barvni film CLOVEK, KI JE
VELJAL MILIJONE, v režiji
M. Boarona, v glavni vlogi
Frederik Stafort, ob 17. in
19. uri.

15. februarja amer. barvni
CS film MY FAIR LADY, v
režiji Georga Cukorja, v glav-
ni vlogi Audrey Hepburn, ob
17. in 20. uri.

Kino PLAVZ

8. in 9. februarja amer.
barvni film NEVADA SMITH
ob 18. in 20. uri.

10. in 11. februarja amer.
barvni CS film KAJ SI DE-
LAL V VOJNI, OČKA, ob 18.
in 20. uri.

12. februarja amer. film
NAPREDOVANJE V ZALE-
JU, ob 18. in 20. uri.

13. in 14. februarja jap.
barvni CS film STEKLENI-
CA, KI UBIJA, ob 18. in 20.
uri.

Kino DOVJE

8. februarja amer. barvni
film POTOVANJE V DVOJE.

9. februarja amer. CS film
STRIDESET UBIJALCEV.

15. februarja jap. barvni
CS film STEKLENIKA, KI
UBIJA.

Kino KRANJSKA GORA

8. februarja amer. barvni
film HONDO IN APACI.

9. februarja jap. barvni
CS film STEKLENIKA, KI
UBIJA.

13. februarja amer. barvni
film NEVADA SMITH.

15. februarja amer. barvni
CS film KAJ SI DELAL V
VOJNI, OČKA.

Kino ŽIROVNICA

9. februarja amer. barvni
film HONDO IN APACI.

16. februarja amer. barvni
CS film KAJ SI DELAL V
VOJNI, OČKA.

Gledališče

V ponedeljek, 10. II. ob
19.30 uri dramatisirana Can-
karjeva socialna povest HLA-
PEC JERNEJ IN NJEGOVA
PRAVICA — Uprizori dram-
ski krožek osnovne šole Pre-
žihov Voranc.

V torek, 11. II. ob 19. uri,
ponovitev ZABAVNO GLAS-
BENEGA VEČERA instrumental-
nih ansamblov pihal-
nega orkestra JESENŠKIH
ŽELEZARJEV.

V četrtek, 13. II. ob 19.30
uri, M. Camoletti: BOEING
— BOEING — komedija —
za abonma ČETRTEK IN IZ-
VEN.

V petek, 14. II. ob 19.30
uri, M. Camoletti: BOEING
— BOEING — komedija —
za abonma PETEK IN IZ-
VEN.

V nedeljo, 16. II. ob 15.
uri, M. Camoletti: BOEING
— BOEING — komedija —
IZVEN.

Centene gledališke abonen-
te reda ČETRTEK IN PE-
TEK, kakor tudi vse druge
ljubitelje gledališča, vljudno
prosimo, da z razumevanjem
vzamemo na znanje, prestavi-
tev predstav komedije BOE-
ING — BOEING za teden
dni. Do tega je prišlo zara-
di nenadne bolelosti v igral-
skem ansamblu, zato prosim
za razumevajočo oprostite-
tev.

Vse ljubitelje gledališča še
posebej opozarjamo na ne-
deljsko popoldansko predsta-
vo komedije BOEING —
BOEING.

OBVESTILO

Pihalni orkester jeseniških železarjev Jesenice obve-
šča vse podporne člane prejšnje javniške in jeseni-
ške godbe, da so sedaj podporni člani enotne godbe
z enakimi pravicami in dolžnostmi.

Podporna članarina je za leto 1969 določena na
12 N din za celo leto.

Za upokojenje, njihove žene in vdove, pa je čla-
narina znižana za 50 % in znaša za eno leto 6 N din.

Pobiranje podporne članarine za člane, ki niso
zaposleni v železarni Jesenice, je prevzelo za območje
Jesenic društvo upokoencev Jesenice v uradnih urah
vsak torek in petek od 16. do 18. ure, Javornik z bliž-
njem okolico pa društvo upokoencev Javornik v urad-
nih urah vsak torek od 9. do 12. ure.

Vsi, ki še nadalje želijo ostati podporni člani
godbe, morajo članarino poravnati najkasneje do 31.
maja t.l.

Kdor do tega datuma ne bo poravnal članarine, se
črta iz seznama in izgubi pravico podpornega članstva.

Odbor godbe

ZAHVALA

Ob težki izgubi dragega
moža, očeta, starega očeta in
tasta

JANEZA MAČEK

se iskreno zahvaljujem sodelavcem in sodelavkam
elektrodne oddelka za ve-
nec in denarno pomoč. Še
posebej se zahvaljujem dru-
žini Kozar za šopek, dr. Ru-
su z Bleda za zdravljenje in
trud, kakor tudi vsem, ki so
ga spremili na zadnji poti,
vsem, ki so nam izrekli so-
žalje in sočustvovali z nami.

Še posebej iskrena hvala
sindikalnemu odboru elek-
trodnega oddelka za denarno
pomoč.

Zalujoči: žena Frančiška,
sinova Jože in Janez z
družinoma ter hčerki Ma-
rija in Frančiška z dru-
žinama ter ostalo sorod-
stvo.

ZAHVALA

Ob prerani smrti dragega
moža in skrbnega očeta

JOZA ZVANA

se najlepše zahvaljujem
vsem, ki so ga v tako lepem
številu spremili na njegovi
zadnji poti, mu darovali
obilno cvetja, nam izrekli so-
žalje in sočustvovali z nami.

Zahvaljujem se sosedom
in vsem, ki so nam v dneh
težke izgube nudili kakršno
koli pomoč in nas tolažili, po-
sebej zahvalo dolgujemo
družini Zagar, Begeš in Kun-
šič, ki so nam ves ta čas po-
žrtvovalno stali ob strani.

Zalujoči: žena Mari-
ja, sin Slavko, hčerka
Marica in Jožica z
možem.

ZAHVALA

Sodelavcem in sodelavkam
elektrodne oddelka se
iskreno zahvaljujem za zbra-
no denarno pomoč, ki sem jo
prejela ob smrti mojega očeta.

Fanika Sodja
elektrodni oddelek

ZAHVALA

Izvršnemu odboru sindika-
ta Železarne in sindikalnemu
odboru martinarne se iskreno
zahvaljujem v času moje bolezn.
Najiskrenejša hvala!

Stefan Horvat

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru Ja-
vornika I se iskreno zahva-
ljujem za prejeto podporo,
ki mi je bila zelo dobrodo-
šla v času dolgotrajnega bo-
lovanja. Še enkrat najlepša
hvala!

Franc Tomazin
adjunta
Javornik I

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru GEŽ
se najlepše zahvaljujem za
pozornost in prejeto prizna-
nje za vestno delo. Obenem
pa želim celotnemu kolekti-
vu srečno in uspehov polno
novo leto 1969.

Pavla Papež

Na osnovi pravilnika o poslovanju počitniških do-
mov železarne Jesenice (Biograd na moru in Crikve-
nica)

objavljamo

za začasno zaposlitev v počitniških domovih železarne
Jesenice (Biograd na moru in Crikvenica) naslednja
delovna mesta:

1. UPRAVNIK
poč. doma v Crikvenici in Biogradu na moru 2 osebi
2. EKONOM
poč. doma v Crikvenici in Biogradu na moru 2 osebi
3. GLAVNI KUHAJ-ica
poč. doma v Crikvenici in Biogradu na moru 2 osebi
4. TOČILKA
poč. doma v Crikvenici in Biogradu na moru 2 osebi
5. SERVIRKA
poč. doma v Crikvenici in Biogradu na moru 3 osebe
6. MATERIALNI KNJIGOVODJA
poč. doma v Crikvenici in Biogradu na moru 2 osebi

POGOJI:

- Pod 1. Upravna ali ekonomska srednja šola in 3
leta prakse na vodstvenem delovnem mestu
- Pod 2. Tečaj za ekonomo, šofer B ali C kategorije
in 2 leti prakse v stroki
- Pod 3. Gostinska šola — poklic kuhar in 5 let
prakse v stroki
- Pod 4. in 5. Gostinska šola — poklic natakar in 2 leti
prakse v stroki
- Pod 6. Ekonomska srednja šola in 2 leti prakse
v stroki.

Kandidati za objavljena delovna mesta v naših po-
čitniških domovih naj v roku 15 dni po objavi dostavi-
jo pisemne ponudbe na kadrovski sektor železarne
Jesenice s prilogi o strokovni izobrazbi in delovni
praksi.

Zaposlitev bo trajala predvidoma od 1. 5. do 30. 10.
1969 v poč. domu Biograd na moru, ter od 1. 6. do
30. 9. 1969 v počitniškem domu v Crikvenici.

Stanovanje in prehrana zagotovljena, mesečni pre-
jemki pa po sporazumu, ki se upoštevajo za izredna
sezonska dela.

ŽELEZARNA JESENICE
Gostinska enota »Železar«

RAZPIS

UOS železarne Jesenice razpisuje
JAVNO LICITACIJO

za prodajo specialnega dostavnega avtomobila (fur-
gon) Fiat 1100 — Zastava, letnik 1960, prevoženih 207
tisoč 14 kilometrov. Vozilo je v garaži železarne Jese-
nice.

Izključna cena je 2.500 N din. Morebitne davščine v
zvezi s kupoprodajo plača kupec.

Licitacija bo dne 12. februarja 1969 ob 9. uri v pro-
storih UOS železarne Jesenice.

Udeleženci morajo položiti pred licitacijo 10 % var-
ščine.

Na osnovi 28. člena pravilnika o delovnih razmerjih
železarne Jesenice dajmo naslednjo

OBJAVO

za prosto delovno mesto v DE transport
7211 D-4 transportni operativec (tehtalec) 1 oseba

POGOJI:

Za zasedbo navedenega delovnega mesta se zahteva
dokončana osemletka in najmanj 10 let prakse na so-
rodnih delovnih mestih.

Prijave z osnovnimi podatki in podatki o strokov-
nosti je v roku 8 dni poslati na kadrovski sektor žele-
zarne Jesenice. Kadrovski sektor

OBRAT DRUŽBENE PREHRANE vam v času
pustnih dni vsak dan nudi

PUSTNE KROFE

Prednaročila sprejema na telefon 976.

Se priporoča

OBRAT DRUŽBENE PREHRANE

Trinajstič državni prvaki

Hokejsko državno prvenstvo je zaključeno. Zadnje srečanje na igrišču Podmežaklje je odločilo, da je naše moštvo zasluženost še 13 zaporedno osvojilo najvišji državni naslov. Želja domačih navijačev se je uresničila, čeprav malo težje kot prejšnja leta, vendar še vedno prepričljivo tako po doseženih točkah in golih kot po prikazani igri. Številne napovedi nekaterih zagrebških prenapetih, da je po porazu našega moštva z Medveščakom v Zagrebu konec jeseniške hokejske »vladavine«, so ostale neizpolnjene. Šest tisoč zvestih navijačev iz bližnje in daljnje okolice, kot tudi precej Zagrebčanov, je lahko po sobotnem srečanju potrdilo, da se kljub vsem težavam in krizam igra na Jesenicah še vedno prvovrstni hokej. Sobotni večer bo ostal števil-

nim navijačem še dolgo v spominu, saj so se domači igralci s svojo igro odkupili za vsa razočaranja, ki so jih pripravili svojim navijačem v letošnji sezoni. Osvojitev trinajstega naslova narekuje še nadaljnje sistematično delo in seveda kljub vsemu nadaljnjemu razpletu dogodkov start za osvojitev štirinajstega naslova.

Enake čestitke veljajo tudi moštvu Kranjske gore, ki je zastavljeno nalogo izpolnilo v celoti. Osvojitev petega mesta je zaradi popolno pomlajenega moštva še vedno uspeh, saj je bila borba za sredino lestvice veliko bolj izenačena kot prejšnja leta. Trenerju Dušanu Brunu je uspelo ustvariti dober kolektiv, ki se je iz srečanja v srečanje popravil v vseh kvalitetah, športnih in moralnih. Prav zaradi tega in še

večjega števila mladincev in pionirjev na Jesenicah še tudi v naprej ne bo skrbi za lasten igralški kader in tudi velika lokalna privrženost bo bistveno odločila, ali bo prvenstvo še ostalo na Jesenicah ali ne. S popolnim razumevanjem vseh bodo železarske Jesenice tudi v prihodnje pojem kvalitete jugoslovanskega hokeja.

JESENICE : MEDVEŠČAK
4:0 (1:0, 1:0, 2:0)

V odločilnem srečanju za osvojitev državnega prvenstva je naše moštvo prepričljivo premagalo goste iz Zagreba. Naši igralci so že od vsega začetka diktilali hud tempo in gostom ni kazalo drugega, kot da so popolnoma zaprli svoj gol in le iz redkih nasprotnih napadov poizkušali ogroziti Knezov gol. Naši igralci so imeli številne priložnosti za dosego gola, vendar so se vsi napadi končali ob izvrstni obrambi rezervnega vratarja Ziberta, ki je branil v življenjski formi. Vsi igralci domačega moštva so igrali z vso močjo, številni gledalci, ki so bodrili z vsemi mogočimi sredstvi domače moštvo, so zares uživali ob hitri igri, predvsem pa ob igranju Albina Felca, ki je bil v soboto zvečer strellec dveh golov in organizator številnih akcij, skratka profesor hokeja za obrambo Medveščaka.

Sodnika na srečanju nista imela težkega dela, ker je bila igra obeh moštev zelo fair in samo enkrat so živci igralcem popustili prek meje, vendar so se tudi hitro umirili. Gostje so se pokazali v dobri luči, silovitim napadom domačih igralcev so se upirali z vso močjo in prav neverjetno je bilo, da vratar Zibret ni bil večkrat premagan. Mala razlika v golih pa je naredila tekmo še bolj privlačno saj so živci navijačev bili stalno napeti. Selezaključni sodnikov žvižg je označil čas za veselje in sprostitve. V trenutku so bile pozabljene vse slabe igre in ponovno je obveljal izrek — konec dober, vse dobro.

Strelci za Jesenice: Felc 2, Mlakar 1, I. Jan 1. — nik

HOKEJ KLUB JESENICE

prireja
v okviru proslav 100-letnice železarne Jesenice
srečanje treh ekip
KAC : JESENICE

v nedeljo, 9. februarja z naslednjim razporedom:
ob 15. uri starejši člani (old boys), ob 17. uri mladinci
obeh ekip in ob 19. prva moštva v prvenstveni tekmi
za Alpski pokal.

Prvenstvo Železarne v sankanju

Savske jame so v nedeljo, 2. tm. ponovno sprejele številne tekmovalce. V izvedbi sankaskega kluba SD Jesenice je potekalo prvenstvo Železarne v sankanju — navadne sanke za leto 1969. Tekmovanja se je udeležilo 169 članic in članov kolektiva, doslej rekordna udeležba, med njimi 13 žensk in 156 moških, od tega 45 nad 40 let in 111 pod 40 let starosti. Vreme je bilo tekmovalcem naklonjeno in je potekalo brezhibno. Edini, ki je bil na prireditvi mezdovoljen, je bil šef proge Drago Dokl, ki je upošteval želje posameznih obratnih športnih referentov in pripravil ne povsem poledenelo progo, kar pa ni bila najboljša rešitev in je bila proga v izteku prepočasna.

V tekmovalstvu posameznikov so tekmovalci zaradi velike udeležbe opravili le po en tek. Prve so se spustile po progi ženske. Tu je prepričljivo zmagala dolgoletna udeleženka teh prvenstev Ladića SODJA iz upravnih služb. Sledili so jim moški nad 40 let. Na startu sta bila dva favorita — Peter PREVC iz HVZ in Janez SMOLEJ iz livarne. Smolej je s startno številko 6 postavil zelo dober čas 1:15,0 min, vendar ga je Pevc s startno številko 14 prekosil za 1,2 sek ter tako postavil tudi najboljši čas dneva 1:13,8 min s povprečno hitrostjo 41 km/uro. Oba sta vozila tudi bolje kot najboljši udeleženec v konkurenci moških do 40 let. Pri moških do 40 let šef proge Drago DOKL iz martinarne ni uspel obdržati svojega vodstva in sta ga prehitela Janez KÖNIG iz gradbenega vzdrževanja in Matija LAKOTA iz martinarne.

REZULTATI:

1. Ladića Sodja, upr. sl. — 1:33,3, 2. Stana Klemenc, str. del. — 1:41,1, 3. Jožica Vilman, GEZ — 1:43,0, 4. Tončka Klinar, upr. sl. — 1:52,0, 5. Tereza Kavčič, str. del. — 1:52,2.

Moški nad 40 let:

1. Peter Prevc, HVZ - 1:13,8, 2. Janez Smolej, livarna - 1:15,0, 3. Valentin Klinar, str. del. - 1:27,0, 4. Ivan Bukvič, livarna - 1:28,5, 5. Ivan Ferjan, str. del. - 1:29,2, 6. Vinčo Razinger, Jav II - 1:29,4, 7. Zvone Hutar, livarna - 1:29,5, 8. Janez Novak, zašč. sl. - 1:29,8, 9. Ivan Bucek, str. del. - 1:30,4, 10. Janez Meglič, mart. - 1:34,3.

Moški do 40 let:

1. Janez König, gr. vzdrž. - 1:18,6, 2. Matija Lakota, mart. - 1:19,0, 3. Drago Dokl, mart. - 1:19,7, 4. Janez Robič, valj. žice - 1:22,4, 5. Dušan Prešeren, HVZ - 1:23,0, 6. Franc Smolej, str. vzdrž. - 1:23,8, 7. Janko Guzelj, plavž - 1:24,7, 8. Tomaž Robič, HVZ - 1:25,1, 9. Franc Razinger, str. vzdrž. - 1:25,7, 10. Marjan Lavtar, str. vzdrž. - 1:26,3.

V ekipnem delu tekmovalna so ženske ekipe sestavljale po tri najboljše uvrščene, moške ekipe pa po pet najboljših pri obeh starostnih skupinah. Skupno enastopilo 22 ekip iz osemnajstih obratov, od tega 3 ženske, 4 moške nad 40 let in 15 moških do 40 let. Najboljšo žensko ekipo so poslale upravne službe v postavi L. Sodja, T. Klinar in N. Oblak. Med moškimi nad 40 let je bila najboljša prva ekipa strojnih delavnic v postavi V. Klinar, I. Ferjan, I. Bucek, J. Zbončar in V. Svetina, pri moških do 40 let pa ekipa martinarne v postavi M. Lakota, D. Dokl, D. Soklič, E. Klinar in F. Klinar.

REZULTATI:

Ženske:

1. upravne službe 5:32,8, 2. strojne delavnice 5:50,7, 3. HVZ 7:29,5.

Moški nad 40 let:

1. Strojne delavnice 7:43,5, 2. livarna 7:46,2, 3. HVZ 8:51,2, 4. strojne delavnice II 9:09,6.

Moški do 40 let:

1. martinarna 7:07,9, 2. strojno vzdrževanje I 7:25,6, 3. HVZ I 7:30,2, 4. strojne delavnice I 8:14,7, 5. gradbeno vzdrževanje 8:15,6, 6. valjarna Bela 8:21,7, 7. livarna 8:24,8, 8. strojno vzdrževanje II 8:42,0, 9. zaščitna služba I 8:47,9, 10. elektrooklarna 9:12,2.

Najštevilnejše zastopstvo so poslale strojne delavnice — skupno 29 udeležencev z obratovodjem Borisom Puhom na čelu.

J. J.

Čigava bo »Svinjska glava«

Za predpusno zabavno prireditev — tekmovalstvo za trofejo »Svinjska glava« je vse pripravljeno. Sprememb ni, razen tega, da je začetek prireditve zaradi medobratnih tekem v smučanju v Mojstrani prestavljen na 12. uro. Prijave za sodelovanje, kakor tudi besedila za največjo laž lahko oddaste še jutri, v soboto 8. februarja ob 12. uri v pisarni Sportnega društva Jesenice. Ne pozabite, da je za sodelovanje obvezna maska — najboljše bodo nagrajene. Za prireditev je kot kaže dosti zanimanja, saj bo med drugimi navzoča tudi ekipa RTV Ljubljana, ki bo pripravila posebno reportažo s prireditve.

Komisija za šport in rekreacijo pri IO sindikalne organizacije Železarne prireja

SMUČARSKO TEKMOVANJE

v nedeljo, 9. februarja s startom ob 9. uri dopoldan
Tekmovalci bodo razdeljeni v tri skupine:

- članice,
- člani do 40 let in
- člani nad 40 let.

Odhod v Mojstrano bo z avtobusi. S Koroške Bele bo avtobus odpeljal ob 7. uri zjutraj, s parkirnega prostora pred Železarno ob 7.30, postanek pa bo imel na vseh lokalnih postojah.

Ker komisija za šport in rekreacijo ni mogla prirediti tekmovalstva v nedeljo, 16. in 23. 2., zaradi FIS-A tekmovalstva v Kranjski gori in državnega mladinskega prvenstva v Crnem vrhu, obvešča tekmovalce, ki so se prijavili tudi za tekmovalstvo za »Svinjsko glavo«, da jih bo avtobus takoj po končanem smučarskem tekmovalstvu v Mojstrani prepeljal v Crni vrh.

Komisija za šport in rekreacijo pri IO sindikalne organizacije

